

Když měl rok 360 dní.

TOMÁŠOVO EVANGELIUM.

2. Ježíš řekl: Nepřestávat se svým hledáním má ten, kdo hledá, dokud nenalezne. A až nalezne, bude otřesen a když bude otřesen, bude se divit a stane se pánem nade vším, co jest.

Co víme o historii?

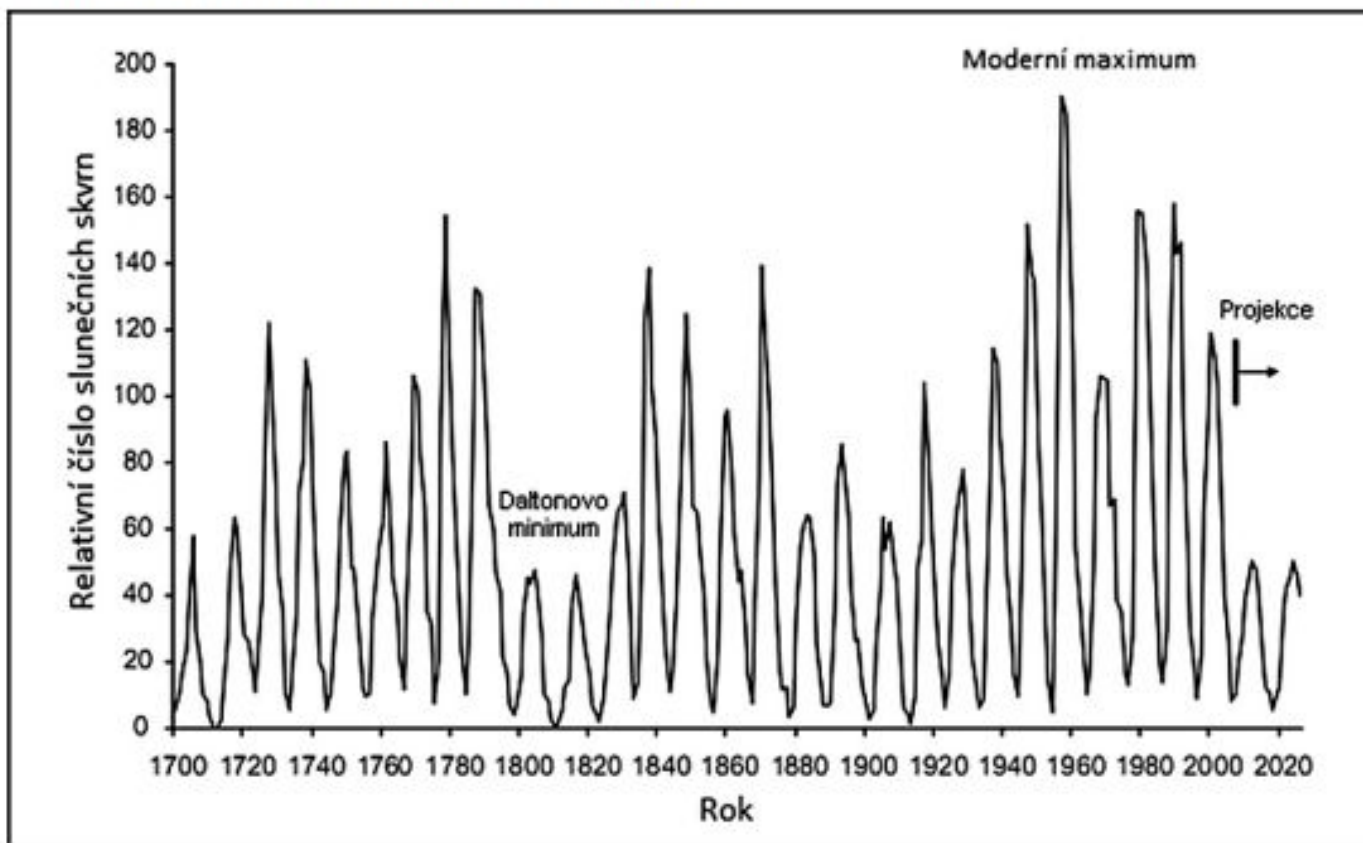
- Co víme o svém životě?
- Co víme o životě našeho partnera?
- Co víme o životě našich rodičů?
- Co víme o životě našich prarodičů?
- Co víme o historii našich předků?
- Co víme o historii naší země?
- Co vlastně víme o historii???

Máme pravdivé informace o historii?

- Jaké jsou zdroje?
- Můžeme jim věřit?
- Kdo je tvořil?
- Proč hořely knihovny?

Malý příklad.

OBRÁZEK Č. 1. PRŮBĚH ČASOVÉ ŘADY RELATIVNÍHO ČÍSLA SLUNEČNÍCH SKVRN R A JEHO STŘEDNĚDOBÁ PROJEKCE.

Zalednění.

Období s dlouhodobě nižší úrovní sluneční aktivity jsou podle svých objevitelů nazývána Oortovo (v letech 1010–1050), Wolfovo (v letech 1280–1340), Spörerovo (v letech 1420–1530), Maunderovo (v letech 1645–1715) a Daltonovo dlouhodobé minimum (v letech 1800–1825).

V době Maunderova minima již probíhala astronomická pozorování slunečních skvrn. Podle nich došlo k takovému utlumení sluneční aktivity, že se na slunečním disku nevyskytovaly prakticky vůbec žádné skvrny.

Malá doba ledová.

Tento termín původně označoval přibližně tisíc let trvající chladnější a vlhčí subatlantické klima, které se objevilo kolem roku 500 BC. Někteří klimatologové upřednostňovali termín fernauské stadium, podle ledovce Fernau v Tyrolsku, který v této době tvořil morény. Dnes je termín malá doba ledová užíván právě pro chladné období od poloviny 16. století do poloviny 19. století mezi roky 1550–1850 s nejvýraznějšími projevy v letech 1550–1700. Z porovnání starých rytin zobrazujících alpské ledovce v období 1590–1850 s dnešním stavem konstatuje jejich výrazný ústup v době novodobého klimatického optima. Proces růstu ledovců začal v polovině 16. století a dosáhl maxima kolem roku 1850.

Na obrázku je zobrazený Fernauferský ledovec podle akvarelu od Thomasa Endera z roku 1842, na druhém je fotografie ledovce ze srpna roku 2000. Přerušovaná čára na fotografii znázorňuje okraj morény ledovce v roce 1855.

Povodně v Evropě.

1287	Svaté Lucie	Nizozemí, Německo, Anglie	50,000 - 80,000
1342	Magdalénská	Německo, Rakousko, Itálie	6 000
1362	<u>Mandreke</u>	Anglie, Nizozemí, Německo	> 25 000
1421	Alžbětina	Nizozemí	2 000 - 10 000
1570	Všech svatých	Nizozemí	> 20 000
1651	Střelecká	Nizozemí, Německo	15 000
1717	Vánoční	Nizozemí, Německo, Dánsko, Norsko	14 000
1953	Severní moře	Nizozemí, Anglie	2 000
1963	<u>Vadontská</u>	Itálie (tsunami)	1 917

Zjištění.

Analýzou starých textů, mýtů a pověstí zjistíme, že po jistou dobu platil stejný kalendář. V tomto kalendáři měl rok 360 dní a 12 měsíců po 30 dnech. V určitém časovém období, které se pohybuje v rozmezí cca 3000 až 700 BC, bylo ke konci roku přidáno pět dnů. Tyto dny byly považovány za nešťastné.

Sumer.

Ideální rok měl 360 dní a 12 měsíců po třiceti dnech.

Číselný systém se základem 60.

Asýrie.

Asyrský rok měl 360 dnů, dekáda se nazývala sarus a rovnala se 3600 dnům.

Asyrské dokumenty se zmiňují pouze o měsících s třiceti dny a i asyrští astronomové počítali, že se lunární měsíc rovná třiceti dnům.

V nové Assyrské říši byl posledním velkým vládcem král Aššurbanipal (685 - 627 BC). Jeho říše se rozkládala od severního Egypta po Persii. Založil první systematicky organizovanou knihovnu, tzv. Aššurbanipalovu knihovnu v Ninive. V Ninive je asyrskými pozorovateli zaznamenané zatmění z 15. června 763 BC.

Babylon.

Starý babylónský rok měl dvanáct měsíců po třiceti dnech a měsíce se počítaly od doby, kdy se objevila nová Luna.

Před novou babylonskou říší uvádějí rok o 360 dnech bez přídavných dnů. Babylon zdědil od Sumerů číselný systémem se základem 60.

Babylonský král Nabonassar nechal zavést v roce 747 BC nový kalendář. Stalo se tak u příležitosti astronomické události, kterou však dávné prameny blíže nepopisují. Berossus z Kosu říká , že od nástupu Nabonassara byly zaznamenány pohyby v trvání hvězd.

Podle Claudia Ptolemaia z jeho díle Almagest vznikl nový kalendář 26. února 747 BC.

Arménie.

Paris M. Herouni (1933 – 2008) říká, že arménský základní kalendář začal v roce 2492 BC na příkaz arménského krále Hayka (asi 2493 - 2444 BC), který měl titul " Kezar " .." Half Sun " .." Half God " ..Název " Kesar" později přešel do Evropy přes Řecko a byl používán jako César, Císař nebo Car.

Arménský základní kalendář se skládá z dvanácti 30 denních měsíců, tedy 360 dnů plus 5 (nebo 6) dodatečných dnů jednou za čtyři roky.

Persie.

Starý perský rok měl 360 dnů, neboli dvanáct měsíců po třiceti dnech. V sedmém století před Kristem bylo do kalendáře vloženo pět dnů gatha. V posvátné perské knize Bundahis je popisováno 180 za sebou následujících východů Slunce od zimního slunovratu do letního slunovratu a od letního slunovratu k příštím zimnímu slunovratu: "Existuje 180 otvorů (rogin) na východě a 180 na západě ... a Slunce každý den přichází jedním otvorem a odchází druhým otvorem ... Vrací se do Varaku za tři sta a šedesát dnů a pět dnů gatha". Dny gatha je " pět dodatečných dnů, přidanych k poslednímu z dvanácti měsíců po třiceti dnech, aby byl rok úplný; pro tyto dny ještě nebyly přidány žádné otvory ..."

Izrael.

Měsíc Izraelitů od patnáctého do osmého století BC měl třicet dnů a dvanáct měsíců tvořilo rok. Neexistují zmínky o měsících kratších než třicet dní, ani o roku delším než dvanáct měsíců. Že se měsíc skládal z třiceti dnů dosvědčuje Deuteronomium, jakož i Numeri, kde se stanoví doba truchlení za zemřelého na "celý měsíc" a truchlilo se třicet dnů. Příběh o potopě, jak je vyličen v Genesis, počítá s měsíci o třiceti dnech, praví se, že uplynulo jedno sto a padesát dnů mezi sedmnáctým dnem druhého měsíce a sedmnáctým dnem sedmého měsíce.

Řím.

Staří Římané měli rok o 360 dnech. Plutarchos napsal v životopisu Numy Pompilia : "za vlády Romuluse (753-716 BC), oni byli iracionální a nepravidelní v jejich stanovení měsíců, někteří počítali méně než dvacet dní, někteří třicet pět, a někteří navíc neměli tušení o nerovnosti každoročních pohybů Slunce a Luny, ale drželi se jen principu, že rok by se měl skládat ze tří set šedesáti dnů. "

V roce 46 BC Julius Caesar zavedl kalendářní reformu a přijal kalendář založený na délce 365 1/4 dne, původně navržený řeckým astronomem Callippusem ze 4. století BC.

Indie.

Texty z doby Véd znají rok pouze o 360 dnech. Pasáže, ve kterých je přímo zmínka o této délce roku, jsou ve všech Bráhmánech. Tento indický rok o 360 dnech se dělil na dvanáct měsíců po třiceti dnech a texty dále uvádí, že Luna patnáct dnů dorůstá a patnáct dalších dnů ubývá. Je tam také psáno, že se Slunce pohybuje po šest měsíců, neboli 180 dnů na sever, a po stejný počet dnů na jih.

Pasáž ze starého indického díla o matematice a astronomii Arjabhátija uvádí: „Rok se skládá z dvanácti měsíců. Měsíc má 30 dnů. Den má 60 nadi. Nadi má 60 vinadika. Měsíc o třiceti dnech a rok o 360 dnech tvořily základ staré indické chronologie používané při historických výpočtech. Bráhmani věděli, že délka roku, měsíce a dne, se měnila s každým novým světovým věkem.

Čína.

Čínský kalendář měl 360 dnů rozdělených do dvanácti měsíců po třiceti dnech. Staré čínské počítání času spočívalo na koeficientu šedesáti .

Čínský filozof Konfucius (551-479 BC) píše o odpovídajících kosmických procesech, jež se udály před jeho dobou, podle oficiálního datování 23. března roku 687 BC : "V tu dobu byla vidět dvě slunce, jak spolu bojují na obloze. Pět planet bylo zneklidněno nezvyklými pohyby. "

První rok éry Žlutého císaře začal 25. února 2 636 BC (8.3.2636 BC).

Starověcí čínští astrologové již v roce 2300 BC měli sofistikované observatoře a již v roce 2650 BC Li Shu psal o astronomii.

Egypt.

Egyptský rok měl 360 dnů. Ebersův papyrus ukazuje, že za osmnácté dynastie (kolem 1550 BC) měl kalendář rok o 360 dnech rozdělených do dvanácti měsíců po třiceti dnech. Kanopský zákon praví, že v jisté době v minulosti trval egyptský rok jen 360 dnů a že teprve později k nim bylo přidáno pět dnů, takže jich potom měl 365. Tento zákon vypracovala v devátém roce vlády krále Ptolemaia Euergeta, neboli v roce 238 BC skupina reformních kněží. Roku 1866 byl objeven v Tanisu v nilské deltě vyrytý do tabule. Záměrem zákona bylo sladit kalendář s ročními dobami "v souladu s nynějším uspořádáním světa", jak tam čteme. Bylo nařízeno přidat každé čtyři roky jeden den „k tři sta šedesáti dnům a k pěti dnům, které byly přidány později“.

Sóthiho kniha praví, že rok o 360 dnech byl ustaven v době Hyksosů, kteří vládli po ukončení Střední říše, před osmnáctou dynastií. V osmém, nebo sedmém století před Kristem bylo k roku přidáno pět dodatečných dnů za okolností, které způsobily, že tyto dny byly považovány za neblahé.

Mayové.

Také mayský rok měl 360 dnů.

Mnich Diego de Landa napsal ve své knize Yucatán před dobytím a po něm: "Měli dokonalý rok jako my, který měl 365 dnů a šest hodin, a tento rok dělili na měsíce dvěma způsoby. Při prvním způsobu měly měsíce po třiceti dnech a nazývaly se u, což znamená Měsíc, a počítaly se od východu nové Luny až do jejího zmizení. Pět dodatečných dnů bylo považováno za "neblahé a nešťastné". Říkalo se jim "bezejmenné dny".

Mayský baktun se rovná 144 000 dnům tedy přesně čtyřiceti 360 denních roků. Jejich tun byl rok dlouhý 360 dnů. Dvacet tun se rovnalo katunu, dvacet katunů se rovnalo baktunu. Mayové měli různé vzájemně propojené kalendáře, ale když identifikovali skutečné datum v historii, používali kalendář s dlouhým počtem 360 let.

Jaké je vysvětlení?

- Změna dráhy země?
- Změna naklonění zemské osy?
- Co je způsobilo?
- Máme nějaké důkazy?
- Může pomoci astrologie?
- Otázka precese?

Precese.

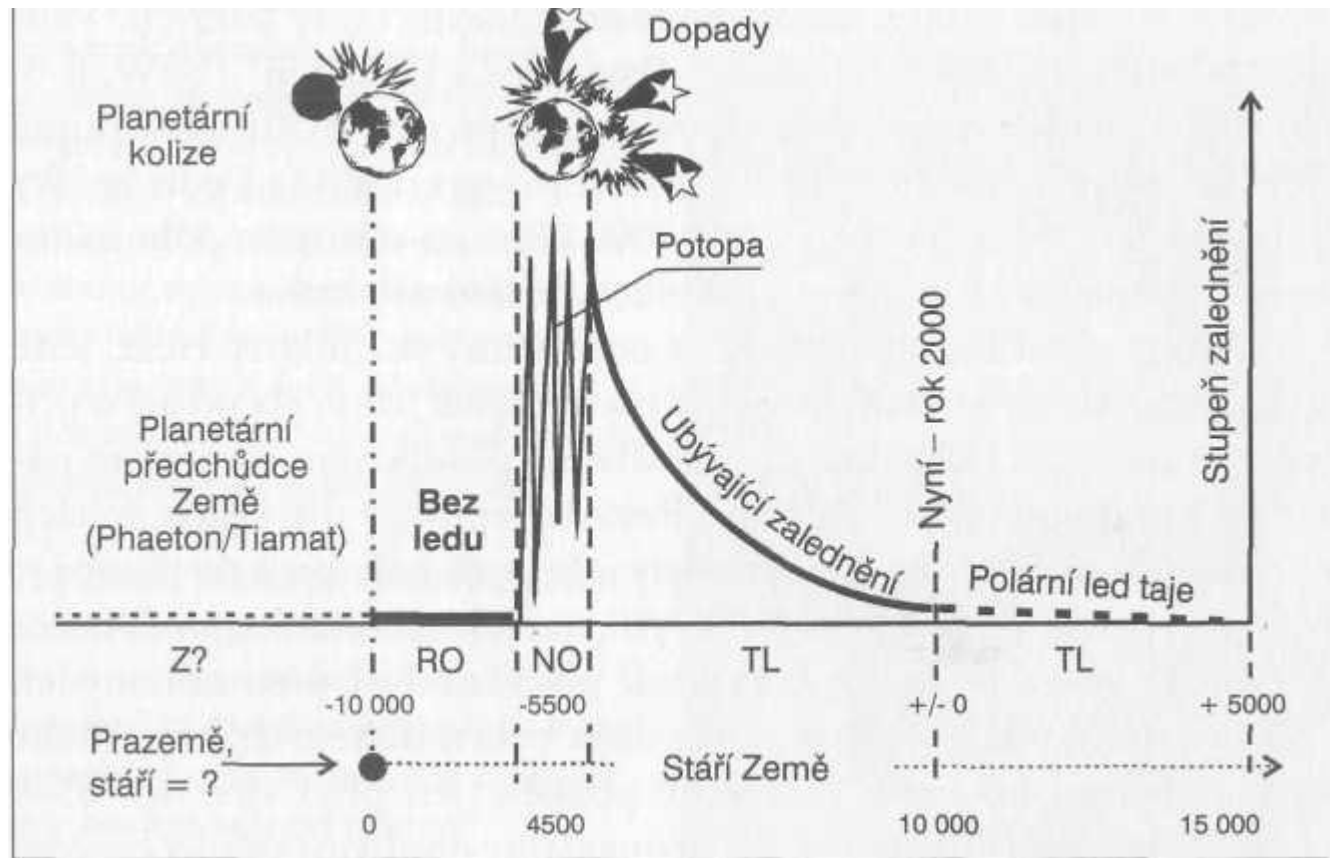
Kuželovitý pohyb zemské osy opačný než rotace Země. Země točící se jako dětská káča se pokouší působením vnitřních třecích sil opět poznenáhlu narovnat, čímž se pomalu zmenšuje úhel vychýlené zemské osy a prodlužuje se dále celá perioda precese.

Sumerové.

Podle sumerských údajů vznikla Země kosmickou srážkou z planetární předchůdkyní, která obíhala na úrovni pásu planetek.

O této Prazemi toho mnoho nevíme. Po této události zhruba před 10 000 až maximálně 30 000 lety stála zemská osa rovně a na Zemi neexistoval led – jak ukazují geofyzikální modely pro mezozoikum – éru dinosaurů. Intenzivnějším bombardováním meteoritů před 4500 - 6500BC lety došlo k časově rozprostřené druhé globální katastrofě - potopě. Geoelektrickými procesy se tehdy zemská osa mohla naklonit . Osa se kymácela sem a tam, takže vznikaly různé fáze zalednění, jednou krátkodobě intenzivnější v Severní Americe a potom zase v Evropě. "Doby ledové" (přesněji řečeno období sněhu) a teplé fáze (doby meziledové) se na těchto územích střídaly v rychlém sledu několika málo desetiletí. Po globálních katastrofách začala fáze tajícího ledu, jež dosud ještě neskončila. Za několik tisíc let nebude už v souladu s vědeckými prognózami na pólech žádný led, stejně jako tomu bylo v době dinosaurů.

Grafická představa.

Černé moře.

Astronomická data z období 5.500 BC byla nalezena v babylonském astronomickém textu, známém jako Babylonský Astroláb. Astrologické informace byly nalezeny v řadě textů, z nichž je nejdůležitější je Astroláb, známý jako "Kalendář stvoření ". Astroláb existuje v několika desítkách kopií na vypálených hlíněných dlaždicích v kruhové a tabulkové podobě. Nejstarší a nejzachovalejší je z 12. století BC, který je v držení berlínského muzea, je známý jako Astroláb B.

Babylonský Astroláb má velmi jednoduchou strukturu. Jeho tabulková verze představuje tři sloupce představující 3 různé sektory (cesty) oblohy, každá s 12 hvězdami, celkem 36 hvězd. K dispozici je také čtvrtý sloupec, kde jsou jména 12 měsíců v babylonském kalendáři. Takže každý měsíc jsou 3 hvězdy.

V akkadském eposu stvoření "Enuma Eliš" je Astroláb popsán jako kalendář, který Marduk sám vytvořil při vytváření Vesmíru. Současné objevy svědčí o tom, že celý Astroláb byl koncipován kolem roku 5500 BC. Astroláb je "mapa" oblohy.

V těch dávných dobách se staly některé velmi důležité věci:

1. Před cca 7 500 roky začala výstavba prvního chrámu Sumeru v prvním sumerském městě Eridu. Jinými slovy, kdy přesně byla založena sumerská civilizace bylo napsáno na jejích Astrolábu.
2. Během tohoto období, asi před 7 až 8000 roky přichází do oblasti dnešního Bulharska, Rumunska, Srbska a zemích kolem řeky Dunaje a Černého moře vyspělá civilizace (Vinča), která měla obrazové písmo, pokročilé hutnictví a zemědělství. Důkazem toho je první poklad lidstva ve Varně, artefakty v Durankulaku nebo hlíněné dlaždice v Rumunské vesnici Tartarii. Charakter těchto dlaždic je směsí astrálních symbolů a ideogramů totožných s proto-Sumerskými symboly! Teplé a vlhké klima, samotný nástup toho, co se později pravděpodobně začalo považovat za "zlatý věk": 5 500 až 3 600 BC.
3. Založení prvního města v Sumeru a posunutí vyspělé civilizace do oblasti kolem Dunaje a Černého moře není náhoda. Proces spouští velkolepá geologická událost - černomořská povodeň, která nastala asi před 7500 let. Po katastrofální povodni, se dvě civilizace s identickým kalendářem a znaky, Dunajská a Sumerská objeví na dvou různých místech. To by mohlo ukazovat cestu ke zmizení záhadné předpotopní civilizace, která, jak se někteří odborníci domnívají, byla umístěna u obrovského sladkovodního jezera v dolní části aktuálního Černého moře!

Hypotéza.

Možnou rekonstrukci dramatických událostí, které nastaly na hranici mezi temnotou a světlem kolem 5500 BC je zemětřesení (s největší pravděpodobností po plném slunečním zatmění). Ničí tenkou bariéru mezi Středozemním a Černým mořem u Bosporu. Obrovské vodní masy slané vody ničí nejstarší civilizaci mající k dispozici astronomii, metalurgii a písmo, která se nacházela v dolní části současného Černého moře. Je to právě tato civilizace a je jednoznačně v centru kulturní Evropy a sumerské civilizace, protože ve chvíli, kdy nastala povodeň bylo založeno první sumerské město tak, jak je to zapsáno v textu, sumerském Astrolábu. Z této doby pochází legendy o velkém králi žreci, který obdržel od Boha vědu hvězd.. Žil v předpotopním Sipparu a jeho jméno Enmeduranki znamená :

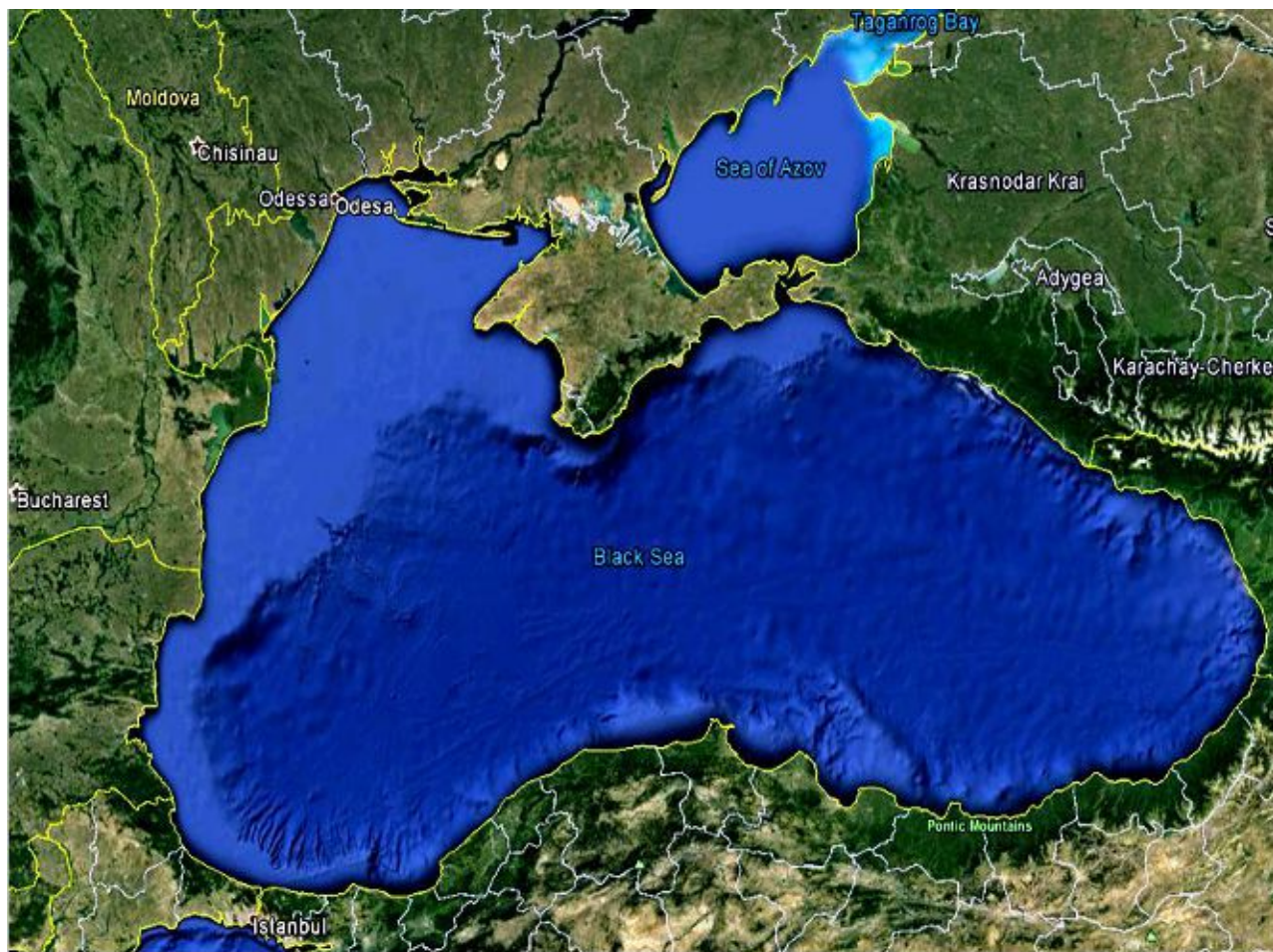
En - Pán; Me - moudrost, znalost, umění, atd.; Dur – propojení ; An - Nebe; Ki – Země.

Ten jehož vědění je nám předáno je sedmý předpotopní král Sipparu - Spasitel času a Boží prorok obdařen bohem tajnou znalostí hvězd. Enmeduranki vládl v Sipparu 21000 let.

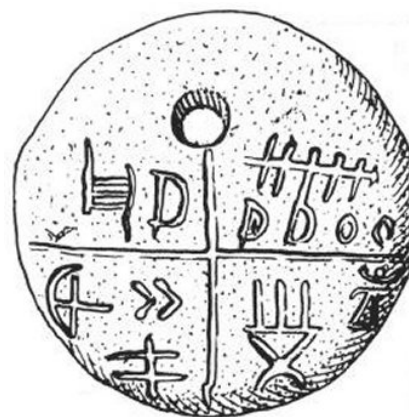
Co se přenáší do dalšího období je datum a kalendář s názvem Babylonský astroláb!

Podle akkadských textů Enmeduranki je první člověk obdařený bohem znalostí hvězd. Enoch (a Hermes) jsou jeho další jména. Podle legendy žil před povodní v obci zvané 'primitivní Sippar'. Může být tento 'předpotopní Sippar' místem, které je nyní na Černém moři? Bohatství artefaktů nalezených v Bulharsku a Rumunsku právě z této éry a jejich absence v raném Sumeru mluví přesně ve prospěch tohoto předpokladu. Takže Enmeduranki, první člověk obdařený bohem znalostí hvězd, může být zakladatelem prvních osad po potopě v Evropě. Do Mezopotámie zřejmě došli jiné skupiny lidí, kteří přežili. Kolem 3600 BC byla nově vzniklá civilizace zlatého věku zničena hordami z východu opět po globální změně klimatu, když se klima stalo mnohem sušší.

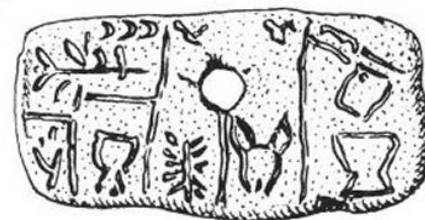
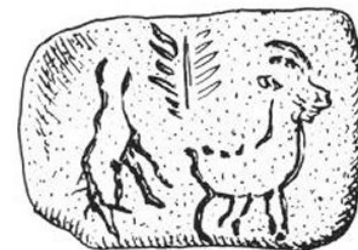
Černé moře jako sladkovodní jezero.

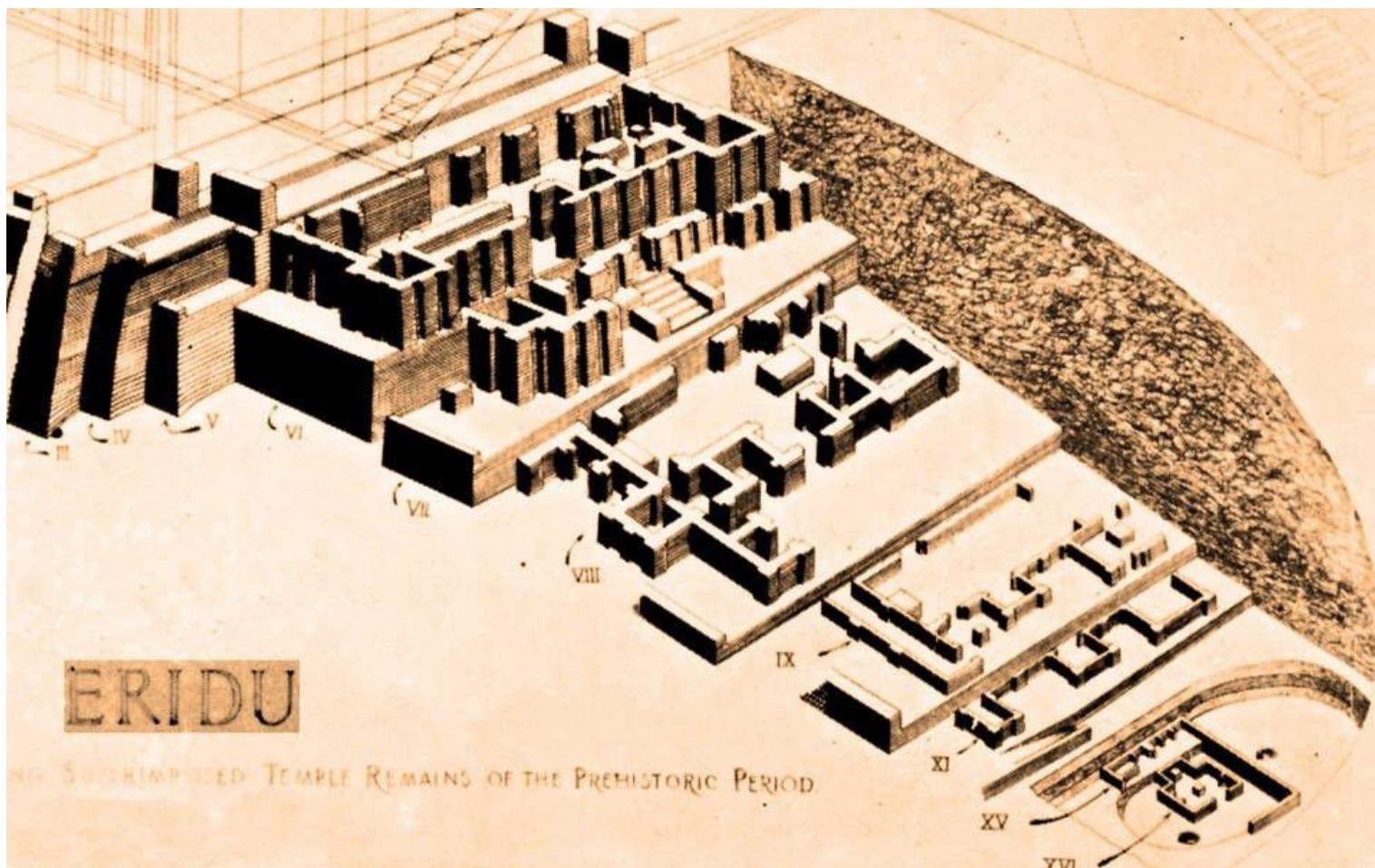
Hliněné tabulky z vesnice Tărtăria v Rumunsku.

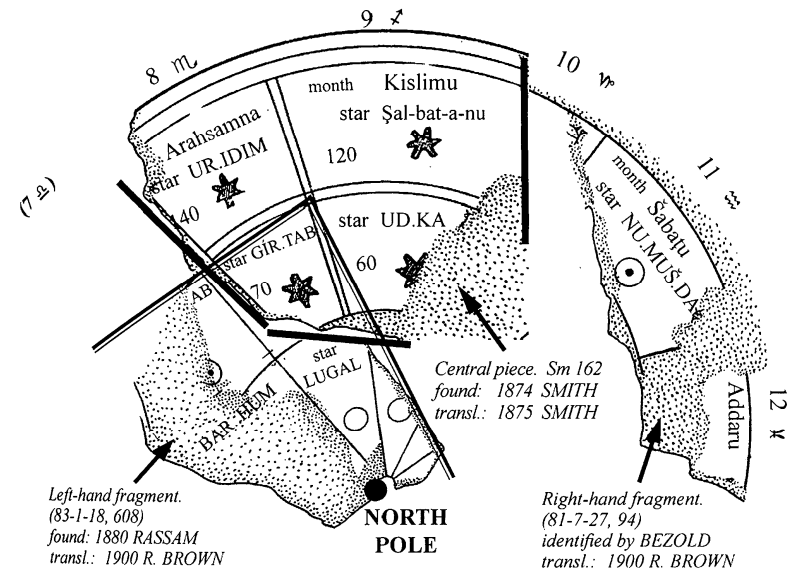
0 3 cm

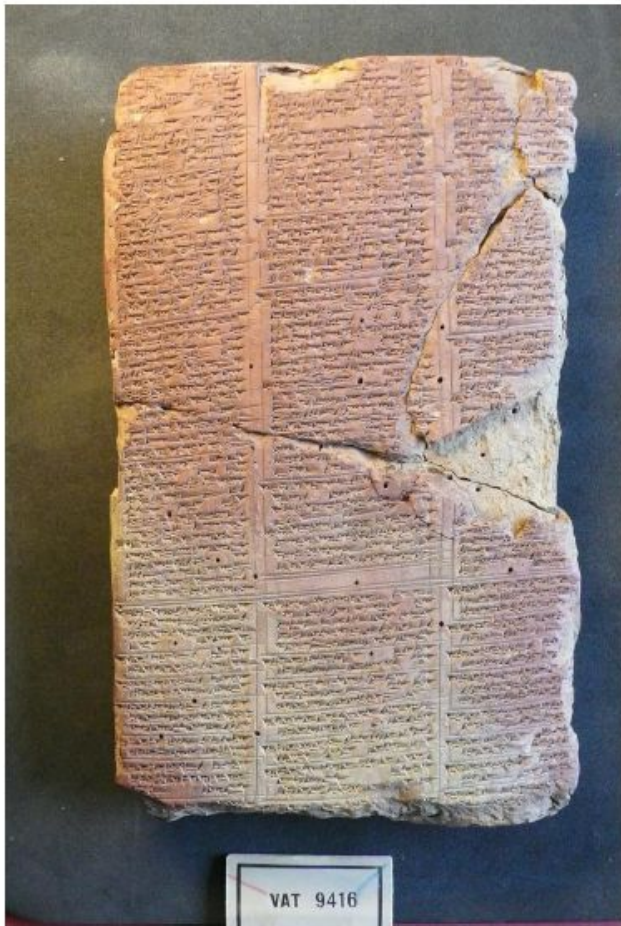
18 úrovní chrámu Eridu, 5 500 - 2 100 BC.

Kruhové hliněné tabulky.

Astrolab B.

Historie nálezů.

První kus hádanky se objevil, když průkopník asyrologie George Smith našel v roce 1874 malý kus se jmény čtyř hvězd. Rassam, Pinches a Zimmern později našli více částí a lépe zachované kopie. Nejstarší a nejlépe zachovaný seznam Astrolábu byl zkoumán Ernstem Weidnerem v roce 1913 a publikován téměř kompletně v německém překladu v roce 1915. Je známo, že Astroláb "B" (z Berlína) patřil asyrskému králi Tiglatpileserovi (1114 -1075 BC). Tablet je v berlínském muzeu.

Tabulky pocházejí od Kassitů (HS 1897), středního období Asýrie (DPH 9416) a pozdního babylonského období (LBAT 1499, BM 82923). Tyto texty jsou ze dvou skupin: v jedné skupině jsou texty "Astrolábu" (DPH 9416, LBAT 1499, BM 82923) od roku 1100 BC do roku 100 BC a v druhé skupině jsou texty z listu "30 listů" (HS 1897) od roku 1400 BC.

Hladina perského zálivu.

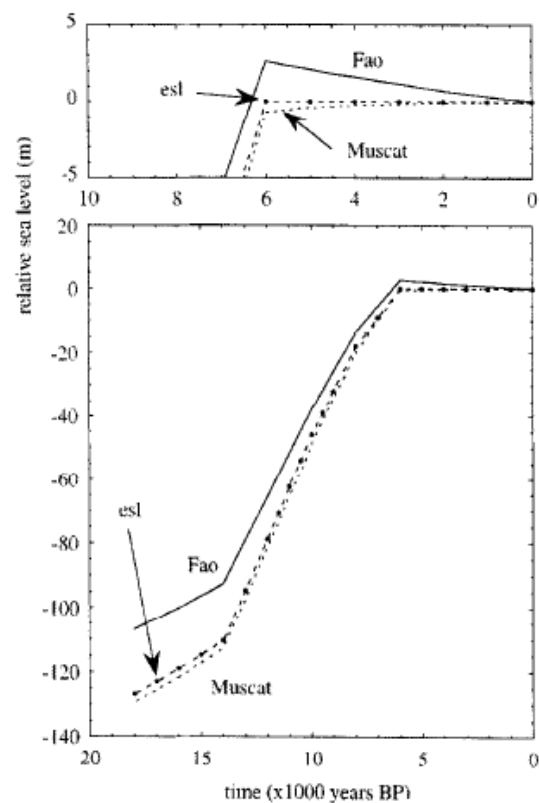

Fig. 4. Predicted sea-level change at two locations at Fao and Muscat on opposite ends of the Gulf and the corresponding eustatic sea-level (esl) function. The upper part illustrates the predicted change in the late Holocene (note the different scales).

Perský záliv.

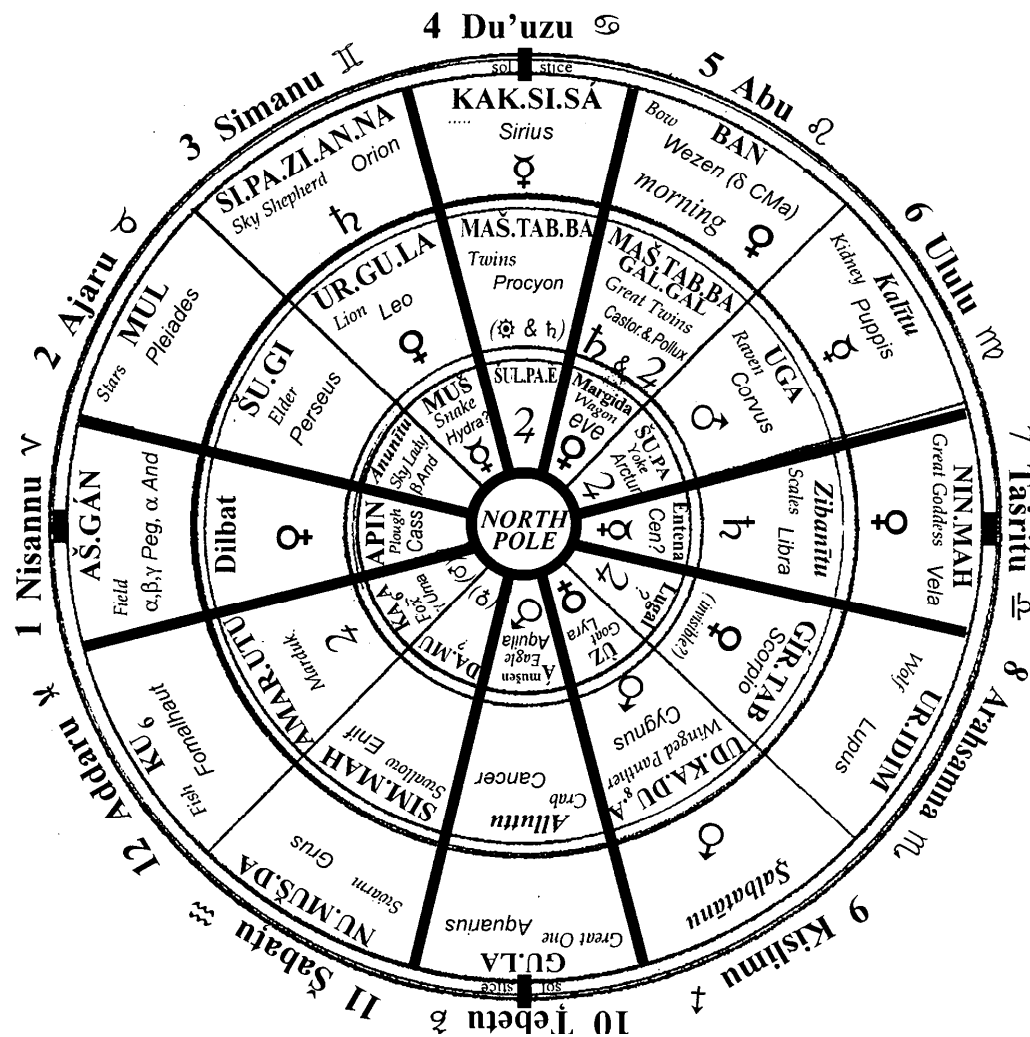
Mezopotámské razítka (pečeti).

Razítka se objevily v Mezopotámii současně s nápisy cca 4000 BC. Byly to malé válce z polodrahokamů, na jejichž povrchu byly vyřezány postavy a znaky. Po válcování na hliněné dlaždici zanechali značku, která svědčila o totožnosti osoby. To se dělo během nákupů, sňatků, smluv, dopisů, svědectví před soudem a dalších důležitých dokumentů. Mimo jiné byli cenný amulet. Ze scén na nich porozumíme nejintimnějším věcem mezopotamské kultury, které nejsou popsány v žádném textu.

Válcové razítka z Mezopotamie. Jejich délka se obvykle pohybuje od 2 do 5 - 6 cm.

Rekonstrukce kruhového Astrolábu.

Astrolab B.

АСТРОЛАБ 'Б'

Север	Енлил	~70°	Ан	~109°	Еа	Юе
северен път	азимут	централен път	азимут	южен път	Month	
.....	apin	♀ Venus dil.bat		Algenib 2.8 γ Peg dil.gan ₂	Nisan 1	
Mirach 2.1 β And a.nu.ni.tum		Mirfak 1.8 α Per shu.gi		Pleiades 2.9 Tau mul	Airu 2	
....	mush	Regulus 1.3 α Leo ur.gu.la		Betelgeuse 0.5 α Ori sipa.zi.an.n	Siman 3	
2 Jupiter shul.pa.e3		Procyon 0.3 α CMi mash.tab.ba		Sirius -1.4 α CMa kak.si.di	Duuz 4	
Dubhe 1.8 α UMa mar.gid ₂ .da		Pollux 1.2 β Gem mash.tab.ba.g.		Wezen 1.7 δ CMa ban	Abu 5	
Arcturus 0.0 α Boo shu.pa		Gienah 2.5 γ Crv uga		Naos 2.3 ζ Pup ka.li.tum	Ulul 6	
.....	en.te.na.mash.lum	Zubenelg. 2.8 α Lib zi.ba.ni.tum		Regor 1.7 α Vel nin.mah	Tashrit 7	
.....	lugal	Antares 1.0 α Sco gir ₂ .tab		2.2 α Lup ur.bat	Arahs. 8	
Vega 0.0 α Lyr uza		Deneb 1.1 α Cyg ud.ka.gab.a		♂ Mars tsal.bat.a.nu	Kislim 9	
Altair 0.7 α Aql a ₂ .mushen		Asc. Austr. 3.9 δ Cnc al.lu.ut.tum		Sadalmelik 2.9 α Aqr gu.la	Tebet 10	
.....	da.mu	Enif 2.3 ε Peg sim ₂ .mah		Alnair 1.7 α Gru nu.mush.da	Shabat 11	
Phecda 2.4 γ UMa ka ₆ .a		2 Jupiter amar ^{dingir} ud		Fomalhaut 1.1 α PsA ku ₆	Addar 12	

Časová stupnice.

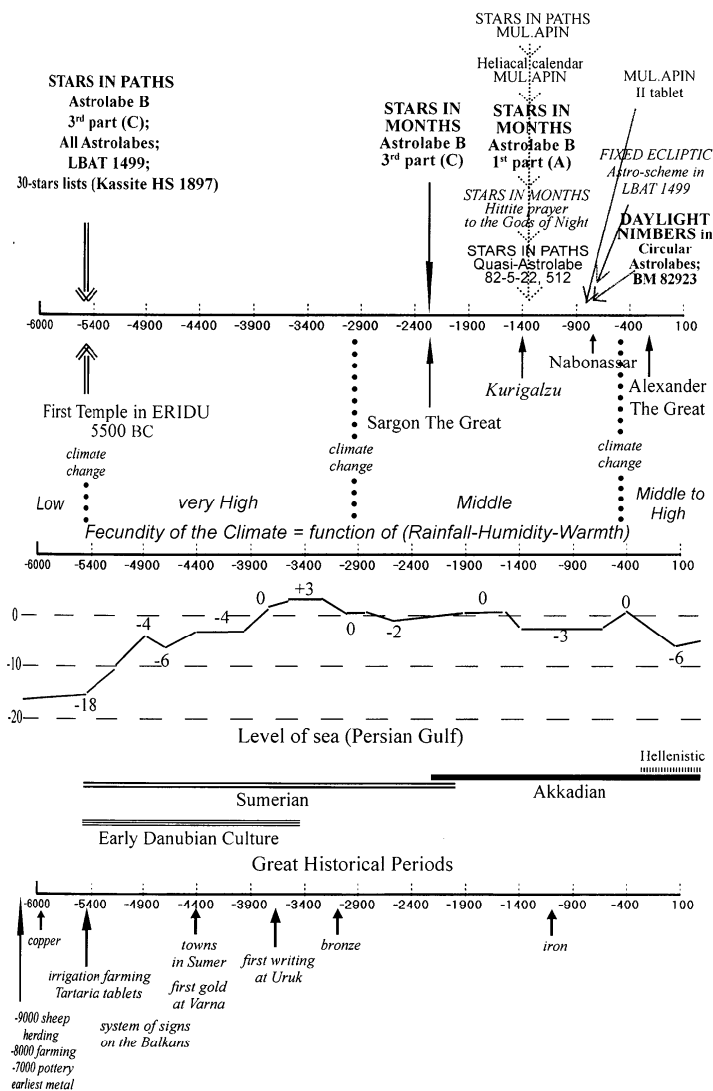

Fig. 137. Time-scale, from 6000 BC to AD 100, of astronomical data from different texts, fecundity of climate and sea level in Mesopotamia.

Chronologie Mezopotámie.

- 5500 První město Sumerů Eridu s prvním chrámem Enki.
- 2300 až -2100 Sargon velký a jeho dědicové. Gudea.
- 1900 až -1700 starobabylonské království.
- 1300 do -1.200 střední asyrské království a Kassitský Babylon.
- 750 až -550 Novobabylonské a Novoasyrské království.

Větší období podle historiků jsou:

Sumerské

- 5500 první sumerské město Eridu
- 4500 první dlaždice v Uruku
- 3600 Gilgameš
- 2300 až -2000 Sargon velký a jeho dynastie
- 2140 Gudea. sumerská klasika
- 2150 až 2000 Ur III, poslední sumerské království

Semitské

- 2000 až -1600 starý Babylon
- 1900 až -1400 stará Asýrie
- 1600 až -1155 dominace Kassitů (cizích kmenů)
- 1400 až -1050 střední Asýrie
- 930 až -610 nová Asýrie
- 625 až -538 nový Babylon
- 538 až -330 perské nadvláda
- 330 až -125 helénské období
- 125 až + 642 perské nadvláda

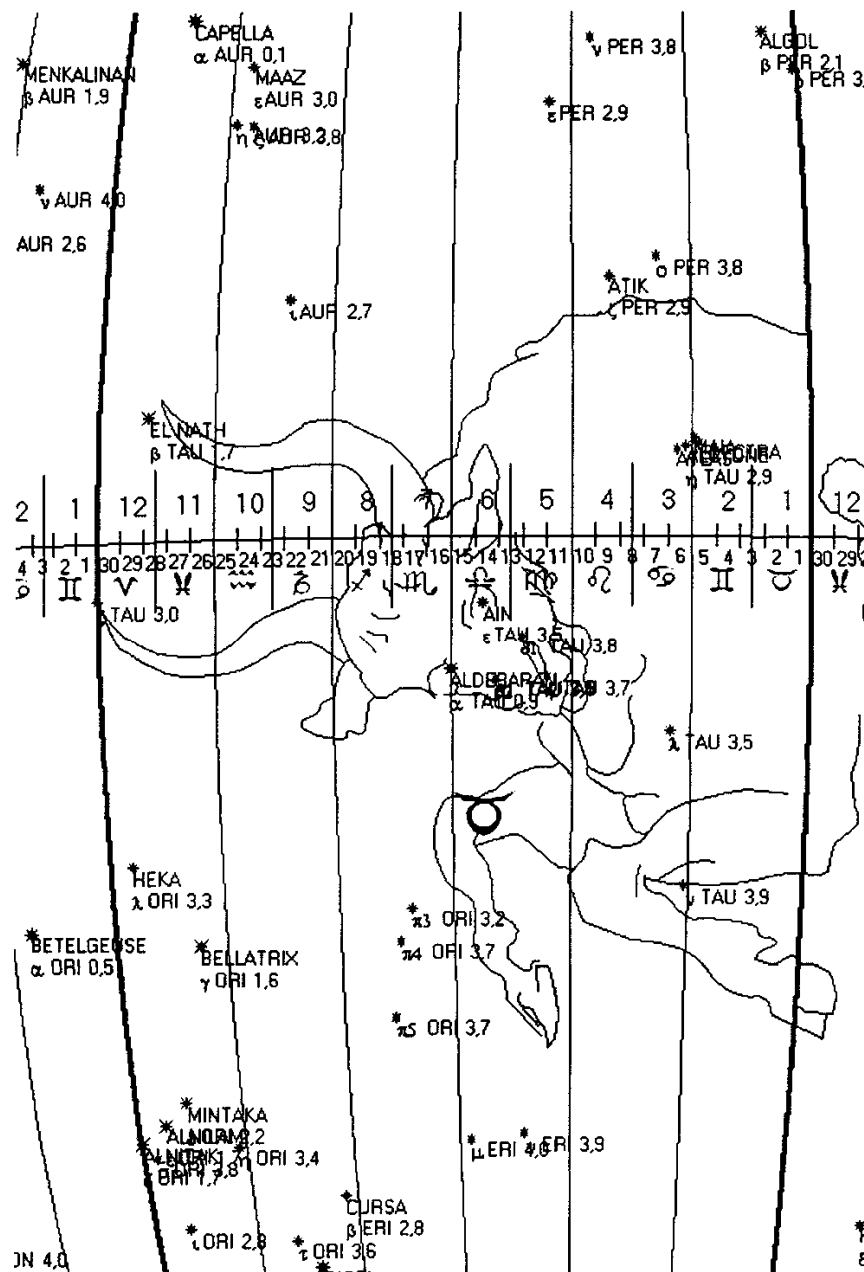
Fixní Babylonský zvěrokruh.

Fixní Babylonský zvěrokruh byl objeven nejprve asyriologem Kuglerem a později ho potvrdil výzkum Hubera. V tomto zvěrokruhu je hvězda Aldebaran v $15^{\circ}00'$ Býka. Helénští astrologové pracovali exklusivně s touto fixní babylonskou ekliptikou přinejmenším do 4. století, kdy někteří z nich začali používat Ptolemaiovu tropickou ekliptiku.

Aldebaran na $15^{\circ}00'$ od Býka je potvrzen také skutečností, že v tomto zvěrokruhu je zachována celistvost obrazu Býka, když hvězda na konci jeho jižního rohu (Sigma Tau) při $30^{\circ}00'$ Býka označuje přesně konec znamení. Babylonský fixní zvěrokruh používali všichni raní helénští astrologové včetně Valense, Antigona a Liber Hermetis.

Valens (kniha 1, kapitola 2) umístí Plejády do 5° Býka, kde jsou skutečně v Babylonském fixním zvěrokruhu (celý 6° a část 5°).

Pevné Babylonské znamení Býka s jeho 12 dodekatemorií po 30 stupních. Jako základ se používá Aldebaran na 15 ° Býka. Zobrazeny jsou pouze hvězdy jasnější než 4.0.

Tři modely slunečního cyklu a 36 bohů.

Základy původního astronomického systému v Astrolabu, Enuma Eliš, Enuma Anu Enlil a Mul.Apin stejně jako pozdější astrální texty obsahovaly čtyři rámce:

I. Luno-solární rok.

II. Ideální rok.

III. Fixní babylonská ekliptika.

IV. 36 babylonských souhvězdí.

Luno- solární rok se svými 12 nebo 13 měsíci, každý s 30 nebo 29 dny a s rovnodenností spadající do Nisannu, byl v jeho historii základem kalendáře a astrologie Mesopotamie. Tento cyklus se odehrává každý rok. Luno - solární rok je primogeniturním obrazem slunečního cyklu a oba: ideální rok a fixní ekliptika, byly tvarovány podle jeho modelu a designu.

Ideální rok je čistý matematický model sledovaného měsíčního a slunečního roku. Zde byl sluneční cyklus, cesta Slunce v čase a prostoru, rozdělen do 12 stejných částí ('měsíců') s rovnodenností uprostřed první divize. Každý měsíc byl charakterizován třemi souhvězdími viděnými v sluneční koruně během tohoto měsíce. Toto bylo již v roce 5500 BC. Ideální rok je ve skutečnosti tropický rok se svými 12 znameními.

Fixní babylonská ekliptika, o které máme důkazy, od roku 800 BC je variantou ideálního roku, ale na hvězdném nebi: rovnoměrné rozdělení sluneční cesty hvězdnou oblohou ve 12 souhvězdích hvězd jako 12 měsíců.

Tyto 3 modely solárního cyklu byly považovány za vzájemně zaměnitelné, za stejné. Beran fixní ekliptiky znamenal měsíc Nisannu a Váhy znamenaly měsíc Tašritu v textech od 800 BC.

36 fixních babylonských souhvězdí objevených v Astrolábu existovalo v roce 5500 BC. Byly to obrazy viděné na hvězdné obloze. Oni byli vidět jako světelná těla velkých bohů, stejných bohů díla Corpus Hermeticum, kde byly nazývány "36 dekany".

Pokračování.

Ideální rok tak dokonale formulovaný v MUL.APIN byl promítnut na hvězdnou oblohu 830 BC. Tento systém, který je v základě všech dosud nalezených tabulek dodekatemorií vzestupných časů se ukáže být jen projekcí ideálního roku MUL.APIN .

Okolo roku 830 BC, někdo promítl ideální rok popsany v MUL. APIN (v roce 1300 BC) na hvězdnou oblohu. Vznikl tak astronomický systém s hvězdnou ekliptikou rozdělenou rovnoměrně na 12 sektorů, kde střed prvního sektoru je v rovnodennosti. Ve skutečnosti je to, jenom logický krok v "realizaci" ideálního roku, do "těla" hvězdného nebe (v roce 830 BC). Tento "někdo" nemohl být nikdo jiný než, druhý Hermes. Pokud věříme v legendy, "...". Druhý Hermes z babylonského města žil ve městě Chaldejců, Babylonu, po potopě v době Naburizbání, který jako první stavěl město Babylon po Nimrodovi, synu Kushovu. Byl zkušený ve znalosti medicíny a filozofie, znal povahu čísel a jeho studentem byl aritmetik Pythagoras. Tento Hermes obnovil znalosti medicíny, filozofie, matematiky, která byla ztracena během potopy v Babylonu. " Toto říká Abu Mašar .

Doba kolem roku 830 BC pro "druhého Hermese" je vhodná nejen pro legendy, ale i pro svědectví egyptských a helénských astrologů. Podle jejich vlastních poznámek se jejich znalosti astrologie dostávají zpět k Hermesovi přes faraóna Nechepsa a kněze Petosirise. Jiné arabské legendy mluví o "třetím Hermesovi" jako o tom, o kterém se zde diskutuje jako o "druhém". Nechepso musel žít okolo roku 650 BC, a protože byl studentem (přímým nebo nepřímým) (druhého) Hermese, musí být nutně datován před 650 BC. Je velmi pravděpodobné, že Liber Hermetis kapitola XXV je založena na babylonských zdrojích z roku 800 BC.

Pokračování.

Fixní babylonský zvěrokruh. Každé znamení je rozděleno na 12 stejných dílů, dodekatemorií.

První dodekatemoria pod stejným znamením jako samotné znamení. Takže první dodekatemoria Ryb je v Rybách, druhé je v Beranu, Býk ve třetím atd. V mezopotamské astrologii to bylo nejdůležitější. Staří počítali umístění planet a další důležité body podle dodekatemorií a sledovali, kam spadají v horoskopu. Stupně a minuty planety se vynásobí 12 a počítá se od začátku znamení kde je. Jupiter $2^{\circ}30''$ Býka. Vynásobíme $12 = 30^{\circ}$. Počítáno od začátku Býka jsme našli $0^{\circ}00'$ Blíženců.

Dekany (36): Každý znak je rozdělen na tři stejně díly. Každý dekan má symbol – obraz a je spojen se souhvězdím, které se zvedne na obzoru spolu s ním - tzv. paran (paranatellonta).

Naši předkové říkají, že tam byli astrologové, kteří pracovali s dekany. Tento systém vychází z babylonského Astrolábu, kde existuje 36 souhvězdí - tři heliakálně stoupající každý měsíc. Poté, Řekové propojili planety s dekany. První dekan Berana je dán pod Mars a pak podle pořadí sfér.

Lunární stanice 27 nebo 28, někde dokonce 29. Toto rozdělení je vyřešeno v babylonském zvěrokruhu. Jména stanic jsou jména hvězd, které do nich spadají.

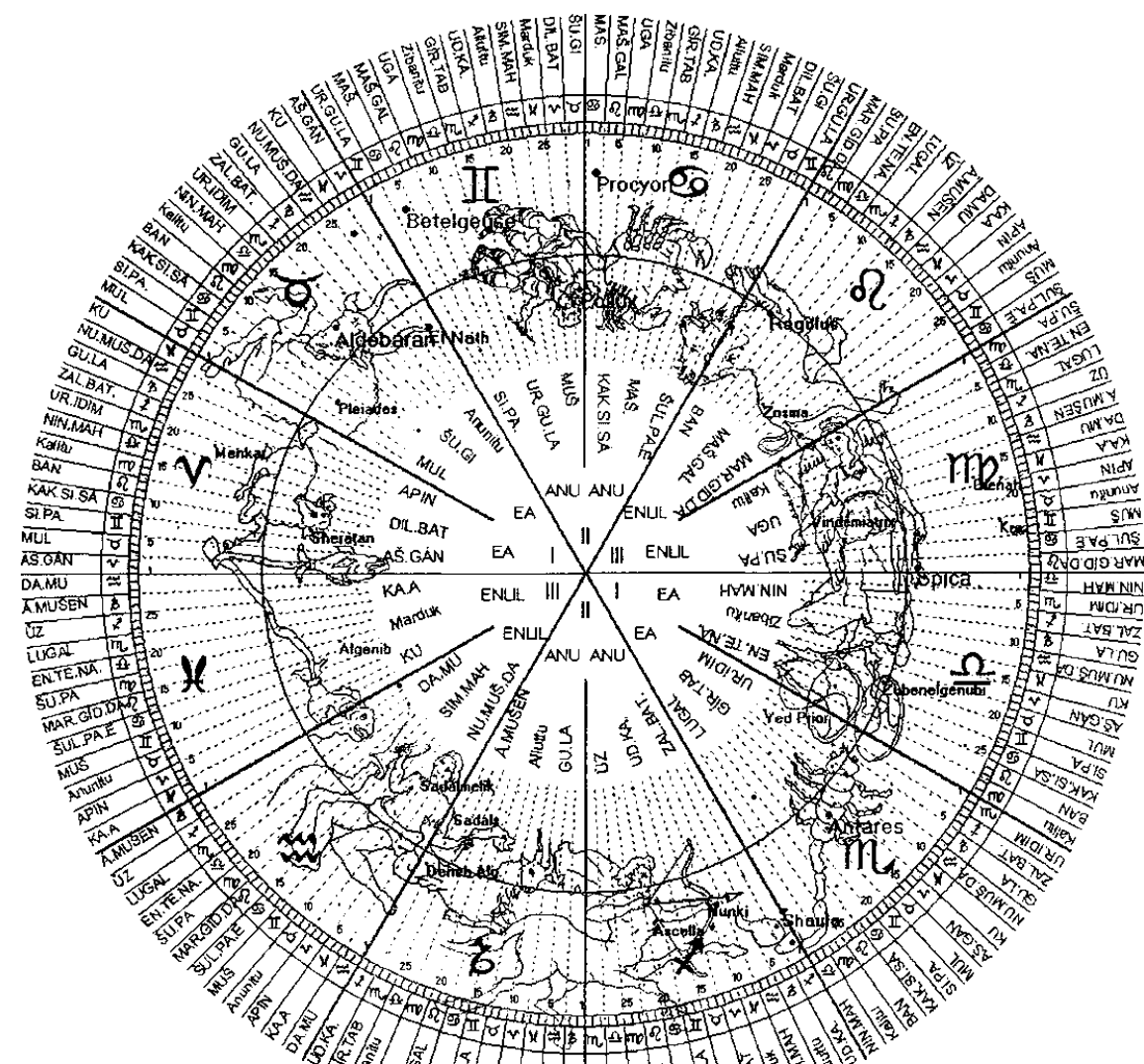
Pokračování.

36 souhvězdí astrolábu jsou "abecedou" babylonské astrologie.

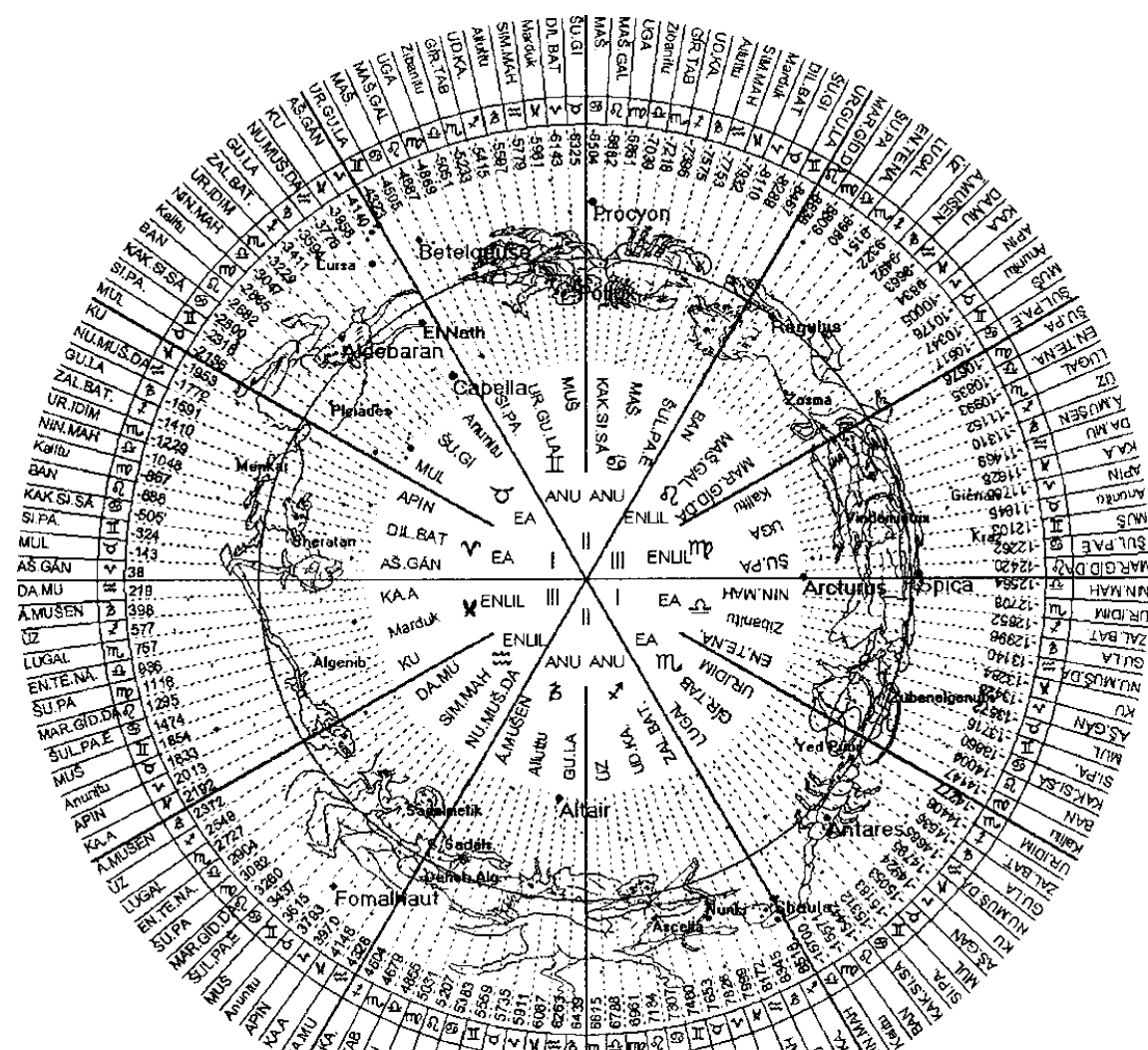
Je to 36 bohů s těly světla.

36 nebeských obrazů je tedy archetypem všeho, co bylo vytvořeno a možné, a všechno na světě spadá pod jednu z těchto prvotních 36 "mocností". Co se s nimi stane na obloze, se stane také všem jejich protějškům, všem jejich obrazům na Zemi. Každý muž a žena, každé město, kámen, rostlina, pták, zvíře, orgán nebo dokonce část orgánu je něco jako je obraz a podobá se jednomu z astrálních souhvězdí. A totéž s planetami v jejich různých heliakálních fázích. Také každé období v jakémkoli cyklu, ať už měsíci nebo roku nebo dnu, má jako „vládce“ jednu z 36 božských mocností Astrolábu. **Řídí a vytvářejí nejen všechny bytosti, ale i všechny cykly. Stejným způsobem.**

Distribuce 36 hvězd Astrolábu přes fixní Babylonský zvěrokruh.

Pohyb jarní rovnodennosti přes fixní Babylonský zvěrokruh. -15700 BC do 8 500 AD.

Cykly a fraktály v Mesopotamii.

Každý prvek stvoření je jako kopie velkého Vše. Vytvořené a rozdělené podle stejných principů, podléhají stejným božským silám.

Tento systém (filozofický systém Mezopotámie) chce, abychom našli stejné procesy, tytéž zákony a tytéž síly v každém z různých členění a že každá část vesmíru je odrazem druhé části vesmíru.

Babylóňané používali tuto zásadu před tisíci lety k rozdělení času. Časové cykly - velké a malé - byly považovány za frakce nebo fraktály, u nichž měl každý časový cyklus stejnou strukturu jako ostatní.

Cyklus by mělo být nazýváno cokoli, co přichází na stejné místo nebo na místo, odkud se začalo, a to celé.

Východ Slunce k východu Slunce, rovnodennost k rovnodennosti... Od jedné sluneční soustavy po druhou a tak dále. A protože je ideální rok, tak je také ideální měsíc a ideální den.

Časové cykly - velké a malé - měly strukturu odpovídající slunečním cyklům. Takže pohyb Slunce sestával z 12 částí, 12 jako 12 obrazů zvěrokruhu a Slunce se zdržovalo v každém měsíci, stejně jako rok má 12 měsíců.

Každoroční pohyb Slunce popisuje kruh jako denní sluneční cestu. Denní cesta je proto odrazem roku a analogicky je rozdělena na 12 dílčích částí nazvaných "Kashbu", které proto odpovídají dvojhodinové hodině (2 hodiny).

Roční cyklus se skládal z 12 měsíců po 30 dnech.

Denní cyklus sestával z 12 dvojnásobných hodin po 30 subdivizích.

Den (od východu k západu slunce) byl rozdělen na 6 stejných denních hodin. Noc byla rozdělena stejným způsobem, do 6 nočních dvojnásobných hodinám.

Hodina byla rozdělena na 30 částí, jako měsíc. Byly nazývány "Uš" (Ush).

A tak perfektní rok zahrnoval 360 dní a den 360 Uš.

Uš symbolicky reprezentoval rok. Uš je tedy (zhruba) roven našim 4 minutám času nebo rovníkovému stupni (RA). Toto je míra času, kterou Ptolemaios používal za rok v systému primárních direkcí!

Pokračování cyklů.

Svět ve svém vývoji prochází cyklem skládajícím se z různých epoch. Začátek cyklu je zlatý věk.

Pak následuje postupný úpadek, když přichází epocha totální temnoty. Pak posílá Bůh svůj vlastní paprsek na obraz Spasitele (Marduka), který v boji porazí tuto tmou a položí základy nového zlatého věku a nového velkého světového cyklu. Tato bitva probíhá na začátku cyklu a předjímá obraz celého cyklu. Toto vše se opakuje ve všech menších cyklech: rok, měsíc, den, hodina ($1/12$ dne), minuta ($1/360$ dne) ...

Začátek každého cyklu odhaluje podstatu celého cyklu. Začátek roku ukazuje, jaký bude celý rok. Začátek dne odhaluje stejný daný den, atd.

Každá část vesmíru - malá a velká - je přesný obraz a podoba (kopie, fraktál) celého vesmíru.

Makro-prostor je obsažen v mikro-prostoru.

Stejně události se opakují v jednom a téže pořadí v jednom a tom samém dramatu v každém cyklu a v každém jednotlivém kontextu v čase a prostoru - velké a malé.

Moudrost a vůle Boží jsou psány světlem hvězd a mohou být čteny v událostech v nebi.

Číslo je vyjádření Boží vůle v cyklu.

Jméno je esence a osud. Jsou to stejné

Pokračování cyklů.

ROK	MĚSÍC	DEN
12 měsíců	12 hodin (dvouhodina -Kashbu)	30 dní
30 dní	30 Uš v 1 Kashbu	12 Kashbu (= 1 den)
360 dní	360 Uš (stupně)	360 hodin

Závěr:

1 rok = 1 den = 1 měsíc = 1 Kashbu = 1 Uš

1 Uš = 1 AN = 4 minuty = 1°

Pozor: 1° stupeň = 1 ekvatoriální stupeň (RA)

Zde tedy najdeme základ všech systémů direkce:

- **1 den = 1 rok: Sekundární direkce**
- **1 den = 1 měsíc: Terciární direkce**
- **1 měsíc = 1 rok: Drobné (vedlejší) direkce**
- **1 Uš = 1 rok: Primární direkce**
- **1 Kashbu (dvě hodiny) = 1 rok**

V Babylonu Kashbu = Beru

Heliakální cykly.

HELIACAL PERIOD	★ <small>SIRIUS</small>	♄	♅	♂	☼	♀	♂	☾
Basic Cycle	1 y.	378 d.	399 d.	780 d.	1 y.	584 d.	116 d.	30 days
SHORT	27	<i>30+8d.</i>	<i>12+5d.</i>	<i>15-18d.</i>	19	8-2d.	<i>13+3d.?</i>	25(se)
Faces:	—	— 29	— 11	— 7/8	—	— 5	— 41	— 235?
MEDIUM				<i>32+11d.</i> 47-7d.			46+1d.	
Faces:	—	—	—	— 22	—	—	— 145	—
LONG		59+2d.	<i>(71)-5d.</i> 83	79+4d.			79	
Faces:	—	— 57	— 65 76	— 37	—	—	— 249	—
# Short Cycles in here:	—	— 2	— (6) 7	— 5	—	—	— 6	—
GIANT (SE)	1461	265	427	284	1461	1151	480	
GIANT		589	344	284		6400	848	684
# Long Cycles in here:		4.5	(6) 5	3.6		144	6	
# Long Cycles in here:		10	(5) 4	3.6		800	11	27

Využití planetárních cyklů.

Například, pokud Mars je vládnoucí planeta, důležité roky lze nalézt v tabulce babylonských planetárních cyklů. To znamená, že nejdůležitější roky jsou: 15, 47 a 79. V této tabulce jsou období, ve kterém se opakují heliakální fáze planet. Například, pokud Mars stoupá dnes nad komínem po 15 a po 47 letech, se zvedne zase tady nad ním. Valens říká, že to může trvat i půl, $\frac{1}{3}$ a $\frac{2}{3}$ těchto dob a každá kombinace těchto výsledků. Samozřejmě, čím více snížíme, tím více rozmělníme a tím snižujeme hodnotu výsledku. Tak lze získat ne více než 3-4 události s významnými roky. Zde, například, to může znamenat, že osobu typu Mars zatknou ve 47 letech, v případě, že planeta je špatně umístěna. U osoby mladší můžeme uplatnit Saturn - důležité roky jsou 30 a 59. Také lze použít kombinaci obou a získáme $45 = 30 + 15$ let.

Cesty.

Mezopotamský kněz astronom věděl, že každá planeta, která se objevuje v koruně stoupajícího Slunce, byla poslem, zpráva pro nás přímo z rady bohů.

Mezi nejdůležitější ukazatele, které byly pozorovány, patří ta část horizontu, nad kterým se planeta objevila.

Tyto segmenty / sektory byly 3 a byly označeny jako "cesty".

Tři "cesty" byly pojmenovány podle tří hlavních bohů v babylonském panteonu: ENLIL, AN a EA (ENKI).

Cesty byly známy a používány v době vzniku Babylonského astrolábu - velmi důležitý text, který je datován k 5500 BC. V tomto textu je 36 hvězd uspořádáno ve 3 paralelních sloupcích, představující 3 různé sektory (cesty) oblohy, každá s 12 hvězdami.

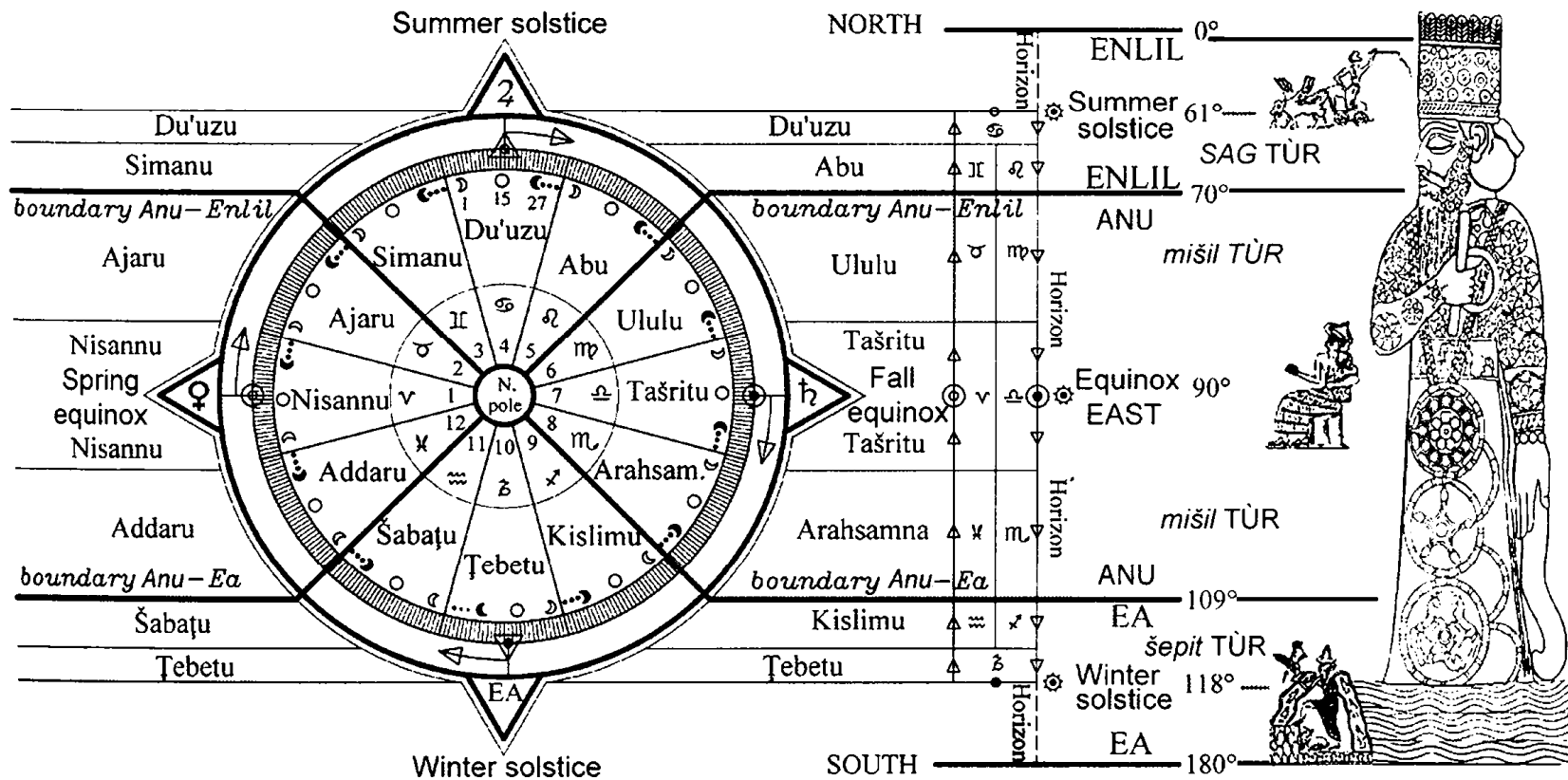
Astroláb je také zmíněn v akkadském eposu o stvoření Enuma eliš.

Astronomické informace o cestách pocházejí z nejdůležitějšího textu MUL.APIN.

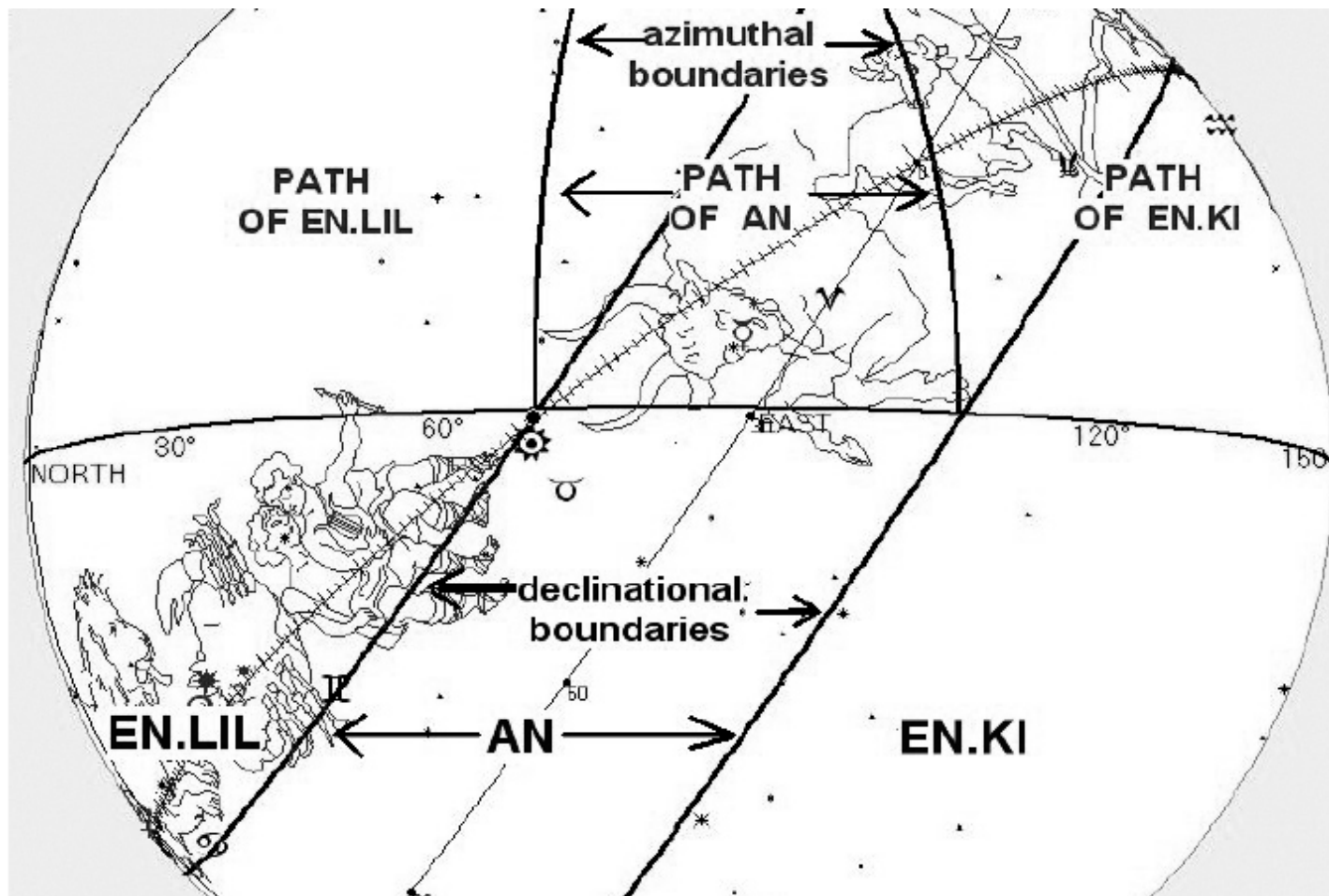
V astrolábu nacházíme i jména čtyř planet. Jupiter je v sektoru ENLIL, Venuše a Merkur v AN (sem se přiřazuje i Saturn) a Mars v EA (ENKI). Význam všeho je velmi jednoduchý: planety byly považovány za dobré znamení, pokud se objeví na jejich "odpovídajících" cestách!

Pokud ne, nebylo to v pořádku.

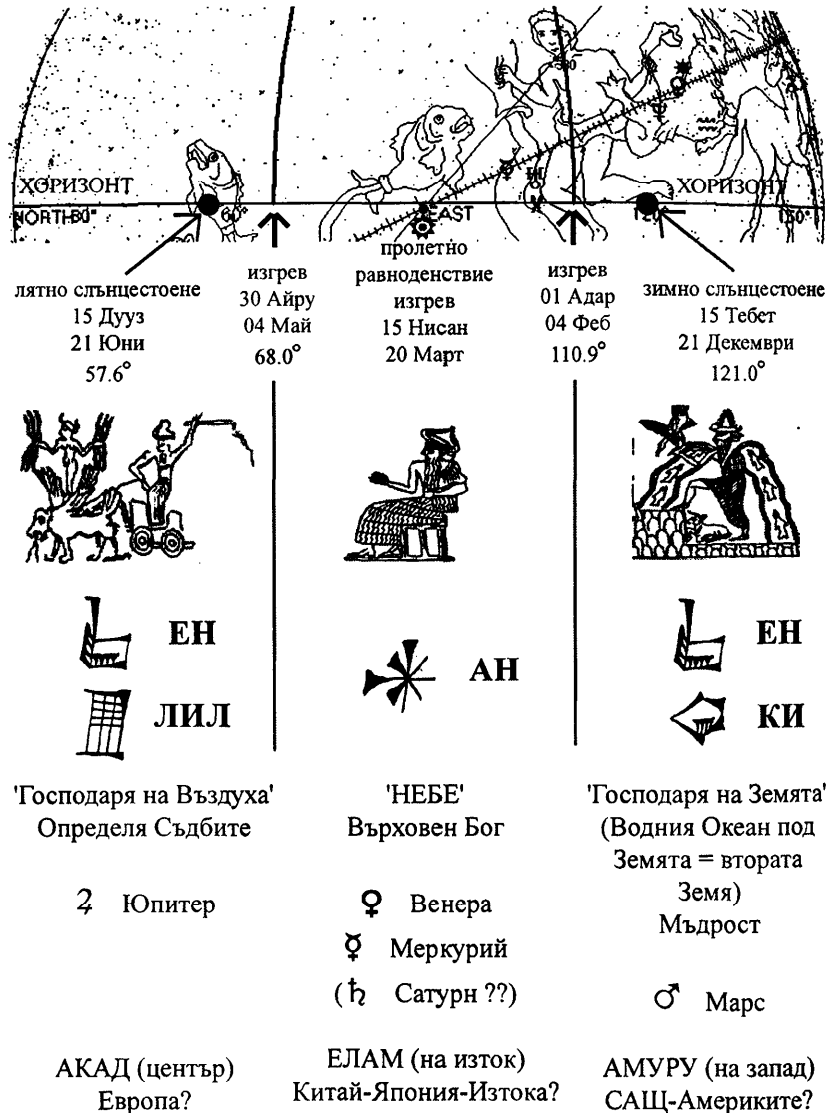
Zobrazení cest.

Azimutální a deklinační teorie.

Nebe v New Yorku 2006, východ slunce, jarní rovnodennost. Cesty jsou podle azimutální teorie. Názvy bohů Nejčastější symbolické významy bohů jsou uvedeny níže. Pro každý sektor jsou uvedeny i planety, které tam „patří“ podle babylonské hvězdné vědy.

ENLIL
"Vládce vzduchu"
rozhoduje o osudu

AN
"Nebe"
Nejvyšší bůh

ENKI
"Pán Země" (Vodní Océan pod Zemí - druhá Země)
Moudrost

Akad – střed
Elam – na východ
Amur – na západ

Cesty pokračování.

Nepochybně cesta, na které se planeta objevila, byla pro babylonskou astrologii velmi důležitá - hlavně z hlediska globálních cyklů a globálních podmínek a událostí. Ale stejné zásady můžeme uplatňovat na jednotlivých horoskopech lidí. V individuálním horoskopu budeme muset pečlivě analyzovat všechny cykly a podskupiny planet, ke kterým dochází při narození . Jak začínají tyto cykly, jak jasná je planeta na začátku cyklu (jejího heliakálního vzestupu) a na které se objevila nebeské cestě, to jsou důležité body v této analýze.

Jinými slovy, musíme najít na které cestě planeta vzrostla při prvním heliakálním východu před narozením jedince. Pokud je planeta v horoskopu neviditelná, musíme zkontrolovat, jak oba cykly začaly – heliakální východ před narozením a po narození!

Svět Mezopotámie.

Nepochybně v Mezopotámii existoval monoteismus nebo víra, že všechno bylo Jeden celek. Mnoho různých božstev jsou pouze emanacemi z tohoto celku, jeho fraktály. Jsou to síly a principy působící ve vesmíru a objevují se všude, ale nejzřetelněji a čistě v hvězdném nebi. První vlna emanací byla tedy 36 " Biskupů " , která měla také "těla" na obloze – souhvězdí .

Realita Mezopotámie byla duchovní realitou.

Když se lékař dostane k pacientovi, jedna z otázek, kterou se ho zeptal, byla: Rozdělil syna od otce nebo dceru od své matky a udělal další takové hříšné činy? Když kašlal a něco plival, zajímal se nejen o to, ale také, co může být pravá duchovní příčina onemocnění - to je to, o co se zajímal lékař! Nemoci pro ně nebyly způsobeny kontaminovaným jídlem ani bakteriemi, ale hříchy!

Starověký obyvatel Mezopotámie žil v kouzelném světě, kde bylo všechno - dokonce i nejmenší událost a nejmenší detail - důležité, protože všechno přišlo a bylo projevem bohů - různé aspekty a názvy jednoho Boha.

Tak osud každého je důsledkem jeho skutků. Takže i ta nejmenší událost měla skrytý význam, někdy mnohem větší než její vlastní velikost!

Proto v astronomických sbírkách jsou zaznamenány nejen pozorování Luny, planet a hvězd, ale i tržní ceny, úroveň Eufratu, politické události a dokonce i malé, zdánlivě bezvýznamné události, jako je skutečnost, že do Babylonu vstoupil vlk a zabil jednoho psa ...

Hermes.

Pokud porovnáme mezopotamskou astrologii s helénskou, uvidíme, jak byly všechny významné prvky astrologie přenášeny z Babylonu do helénského světa včetně doktríny o fixních hvězdách.

Zatímco první zdroj nebeského zjevení přišel kolem roku 5 500 BC s předpotopním králem Sipparu Enmedurankim, tj. "Prvním Hermesem", v průběhu dalších pěti tisíc let jeho doktrína prošla několika "aktualizacemi", nejnovější z nichž můžeme datovat kolem roku 830 BC vytvořená osobou, kterou legendy nazývají "Druhý nebo Třetí" Hermes.

Od této éry pochází poslední rekonstrukce původního nebeského zjevení, které bylo přeneseno nejprve k Helénům a pak přes Peršany a Araby do středověké Evropy. Během této doby se nevyhnutelně podařilo změnit - ztratilo mnoho původních učení - mezi nimi byl fixní zvěrokruh a heliakální fáze.

Fixní babylonský zvěrokruh slouží k pochopení a zvládnutí doktríny fixních hvězd.

Nejstarší důkaz 12-násobného rozdělení ekliptiky se nalézá v Mul.Apin, které se datuje do roku 1300 BC. V tomto systému, který ve skutečnosti byl tropickým systémem, se rovnodennosti a slunovraty nacházely uprostřed 1., 4., 7. a 10. divize pojmenované po odpovídajících měsících Nisannu, Duuzu, Tašritu a Tebetu.

Okolo roku 830 BC bylo toto rozdělení ekliptiky přeneseno na hvězdnou oblohu.

Výsledkem byl – Fixní babylonský zvěrokruh.

Corpus Hermetikum.

Část učení zlatého věku lze najít v Corpus Hermetikum a u novoplatoniků. Nauka Hermese o dekanech (popsána zejména ve fragmentu Corpus Hermetikum) je přesný popis struktury a filozofie babylonského Astrolábu. Zde 36 dekanů (36 dílů ekliptiky po 10° každý) jsou vysvětleny Hermesem jako 36 vládců z vesmíru, kteří jsou v oblasti těsně pod oblastí "Všeho" (Boha). Těchto 36 " Biskupů " Boha, nazývané také " bohy " (jména Boha) jsou přímou emanací Boha samého. Podle Hermese a spisů novoplatoniků je jasné, že tyto 36 dekany jsou spojeny s 36 souhvězdími, které heliakálně rostou, zatímco Slunce je v místě odpovídajícího dekanu. Od novoplatoniků také víme, že duchové hvězd jsou zase přímou emanací těchto 36 dekanů (přes náboženství jsou známy jako božského jména) ... Z nich také víme, že duše lidí jsou zase emanace Světla z duchů hvězd ...

Síla hvězd.

Síla hvězdy - říká Hermes - je úměrná její jasnosti. Jasnější hvězda znamená silnější. Jiné starodávné texty dodávají jako faktor také blízkost ekliptiky, která zvyšuje sílu hvězdy. Regulus a Spica jsou takto nejsilnější, protože leží téměř přesně na cestě Slunce.

Pět nejdůležitějších bodů v horoskopu:

Hermes explicitně započítává ty body v grafu, kde fixní hvězdy mají velký vliv. Při mnoha příležitostech se Hermes zmíní pouze o dvou místech, odkud můžeme vyvodit jejich nejvyšší význam:

1) Asc

2) MC

Na začátku pojednání však Hermes přidává další tři:

3) Dsc

4) Slunce

5) Luna

(Theophilus a anonymní byzantský astrolog přidat také IC a Bod štěstí).

Všude Hermes hovoří o přesné konjunkci - hvězda musí být ve stejném stupni jako Asc, MC, Dsc, Slunce nebo Luna.

**Rumen Kolev zjistil , že jasné hvězdy (jasnější než velikost 0) jsou velmi účinné i
ve vzdálenosti $\pm 5^\circ$
a dává tabulku orbisů podle velikosti:**

Table 1. Orbis of
conjunction of the
fixed stars

Magnitude of Star	Orbis α
-1.5 to 0.3	7°
0.4 to 0.8	5°
0.9 to 1.4	4°
1.5 to 1.8	3°
1.9 to 2.2	2°
2.3 to 3.6	1°

Stálíce podle Hermese.

mag.	Modern name	Babylonian	T
<i>Priest</i> (Stars of ♀-☿ nature)			
1.0	Spica (α Virginis)	29° 04' ♍	
0.0	Vega (α Lyrae)	20° 32' ♉	
1.2	Deneb (α Cygni)	10° 33' ♎	
<i>1.1 Fomalhaut (α PsA) not in Hermes 9° 05' ♋ not in Herme</i>			
<i>Artist</i> (Stars of ♀-☿ nature)			
2.2	Gemma (α CrB)	17° 31' ♎	
1.6	Castor (α Gem)	25° 27' ♊	
2.6	Zubenesch. (β Lib)	24° 36' ♎	
<i>King</i> (Stars of ♀-♂ nature)			
1.4	Regulus (α Leo)	5° 03' ♌	
var. 1-2	Antares (α Sco)	14° 59' ♏	
-1.5	Sirius (α CMa)	19° 17' ♊	
1.8	Menkalinan (β Aur)	5° 07' ♊	
0.8	Altair (α Aql)	7° 00' ♑	
<i>Businessman</i> (Stars of ♀-♂ nature)			
0.1	Rigel (β Ori)	22° 02' ♏	
1.7	?Anilam (ε Ori)	28° 40' ♏	
var. 2-3	Algol (β Per)	1° 23' ♏	
4.0	Rukbat (α Sgr)	21° 51' ♎	
0.0	Capella (α Aur)	27° 04' ♏	
<i>night: Warrior</i> (Stars of ♂ nature)			
<i>day: Criminal</i>			
1.1	Pollux (β Gem)	28° 25' ♊	
<i>night: Scholar</i> (Stars of ♂-♀ nature)			
<i>day: Con-Artist</i>			
1.6	Bellatrix (γ Ori)	26° 09' ♏	
0.3	Procyon (α CMi)	1° 00' ♏	
2.0	Alpheratz (α And)	19° 31' ♎	
var. 0-1	Betelgeuze (α Ori)	3° 58' ♊	
3.6	Zavijava (β Vir)	2° 23' ♍	
1.6	Shaula (λ Sco)	29° 48' ♏	
var. 2-3	Scheat (β Peg)	4° 35' ♎	
<i>Gentleman</i> (Stars of ♀-♂ nature)			
3.2	Acamar (θ Eri)	28° 29' ♎	
0.0	Arcturus (α Boo)	29° 27' ♍	
<i>Astrologer</i> (Stars of ♀-♂ nature)			
2.5	Zosma (δ Leo)	16° 32' ♌	
2.0	Alphard (α Hya)	2° 30' ♌	
2.1	Denebola (β Leo)	26° 50' ♌	
<i>Most Fortunate</i> (Stars of ♀-♂ nature)			
0.1	Rigel (β Ori)	22° 02' ♏	
0.8	Aldebaran (α Tau)	15° 00' ♏	

Priest – kněz (duchovnost)

Artist – umělec (vědění)

King – král (vůdce)

Businessman – podnikatel

Warrior – bojovník (válka)

Criminal – zločinec (krutost)

Scholar – učenec (vědění)

Con – Artist – klam (lhář)

Gentleman – ušlechtilý muž
(šlechtic)

Astrologer – astrolog (okultista)

Most Fortunate – největší štěstí
(boháč, štěstí, sláva)

Podnikatel, boháč .

0.1	Rigel (β Ori)	22° 02'	♄
1.7	?Alnilam (ϵ Ori)	28° 40'	♄
var. 2-3	Algol (β Per)	1° 23'	♄
4.0	Rukbat (α Sgr)	21° 51'	♄
0.0	Capella (α Aur)	27° 04'	♄

(14-16) A pokud v narození někoho najdete jednu z těchto pěti pevných hvězd povahy Jupitera a Saturnu, v ascendentu nebo v MC, bude domorodec bohatý a s množstvím peněz a jeho peníze budou na mnoha místech.

(16-18) A bude mít majetky v mnoha zemích. A bude se mu líbit poklad a radost a bude se mu líbit, když o něm lidé dobře mluví.

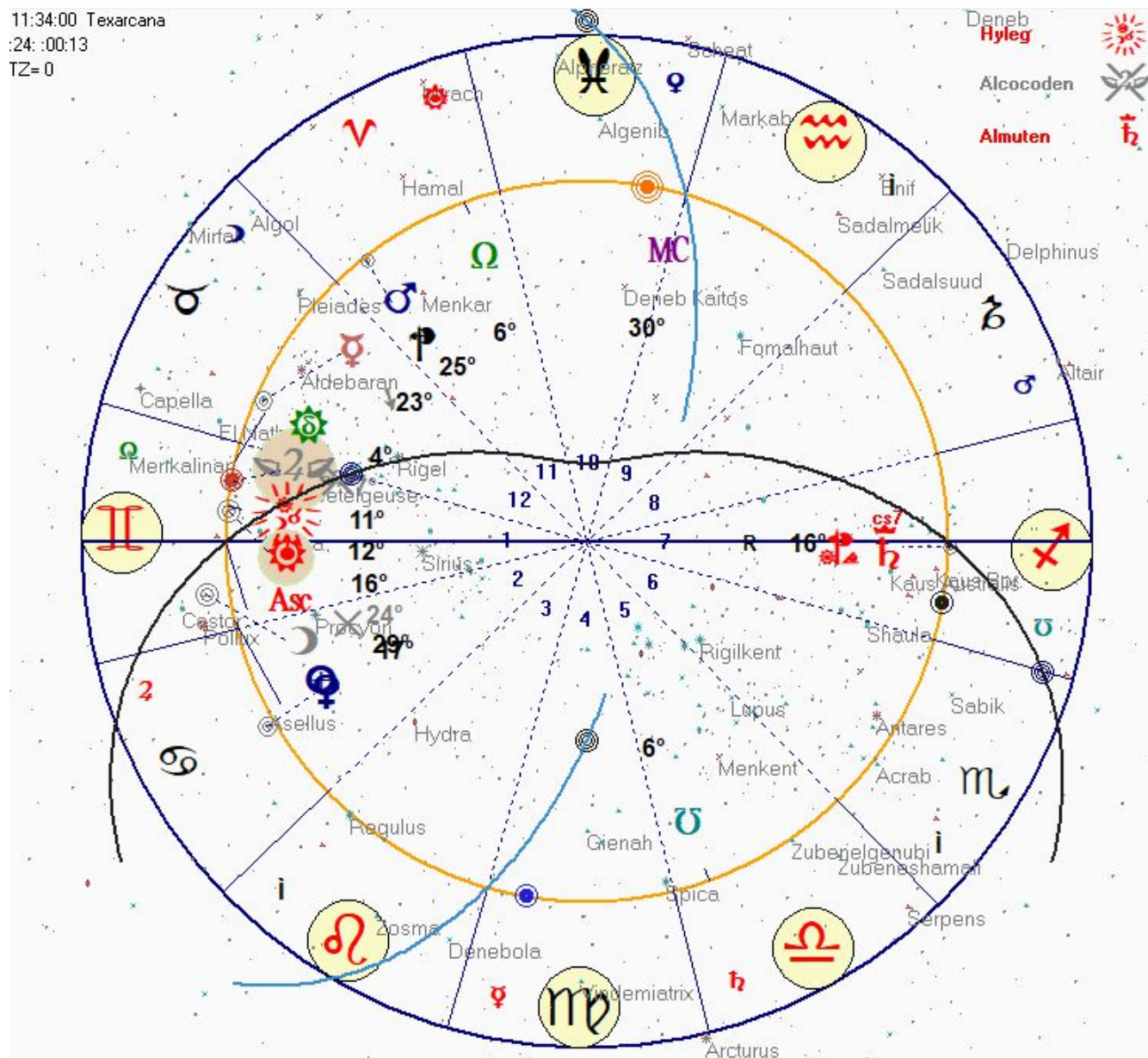
Ross Perot 27.6.1930

Rigel je na obzoru.

Alnilam je na obzoru.

Jupiter ve znamení
ascendentu a přesně v
nejvyšším bodě ekliptiky, kde
je letní slunovrat (5 ° fixních
Blíženců). Jupiter je
neviditelný, což velmi často
přivádí lidi k bohatství.
Zároveň však Jupiter
heliacally stoupá kolem 5.
července, což je velmi blízko
k limitu ± 7 dnů kolem
narození Rosse.

11:34:00 Texarcana
:24: :00:13
TZ= 0

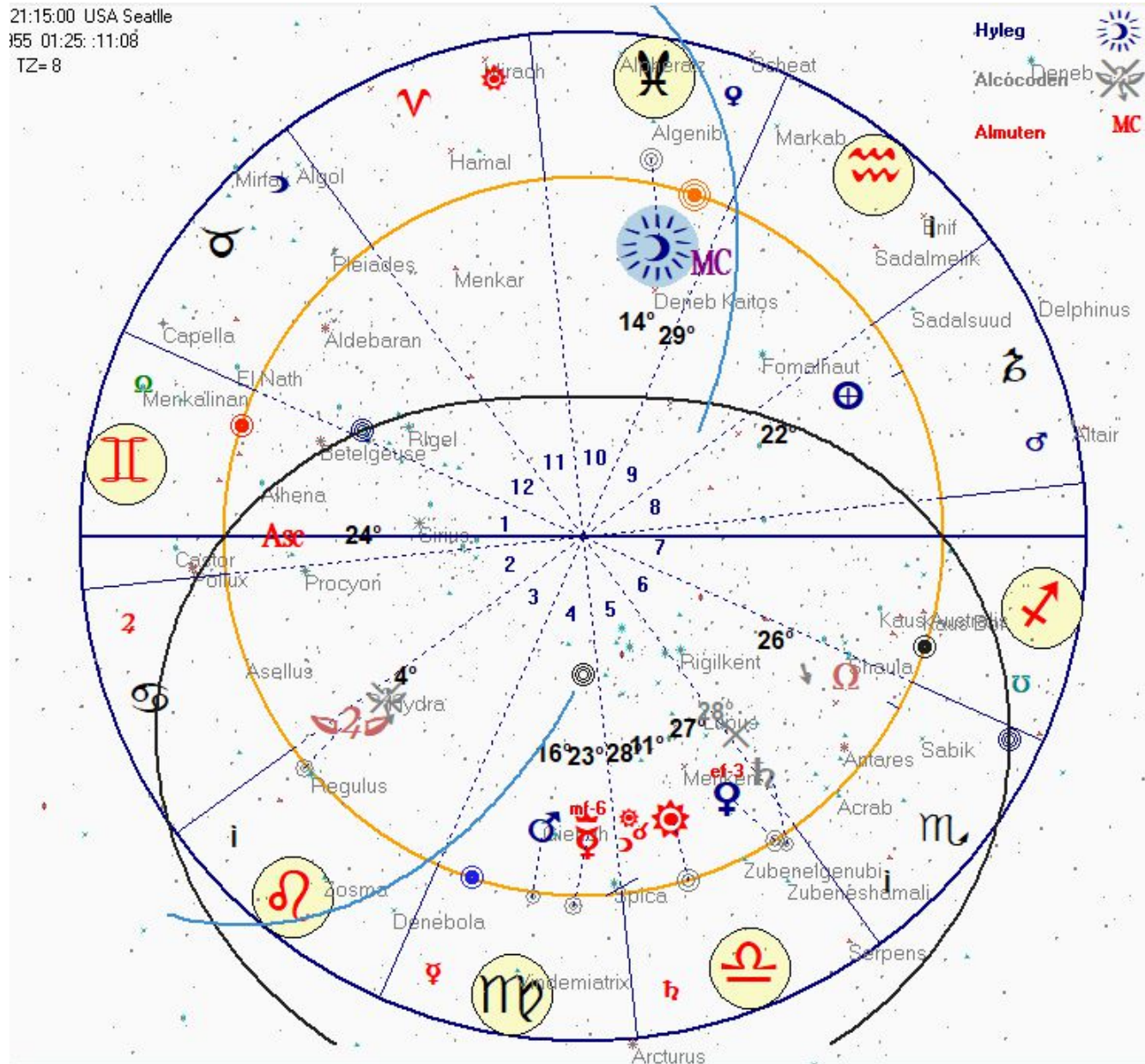

Bill Gates 28.10.1955

Alnilam, hvězda bohatství, je na obzoru.

Merkur a Venuše jsou v heliakální fázi. Nad Merkurem je napsáno "mf-7", což znamená, že Merkur se objevil na východě v ranní první fázi 7 dní před narozením. Merkur je viditelný pouze u jednoho ze sedmi lidí a viditelný Merkur je znamením výjimečného intelektu. Viditelnost a ve fázi činí Merkur ještě silnější! (Zde je Merkur také velmi blízko ke Spici a je tím velmi zesílený, protože Spica má charakter Merkur – Venuše. To také ukazuje, že Gates má zájem o duchovní věci. U Venuše čteme cef-5 - Venuše se objevila jako večernice 5 dní před porodem. To je také silné znamení.

21:15:00 USA Seattle
1955 01:25 :11:08
TZ= 8

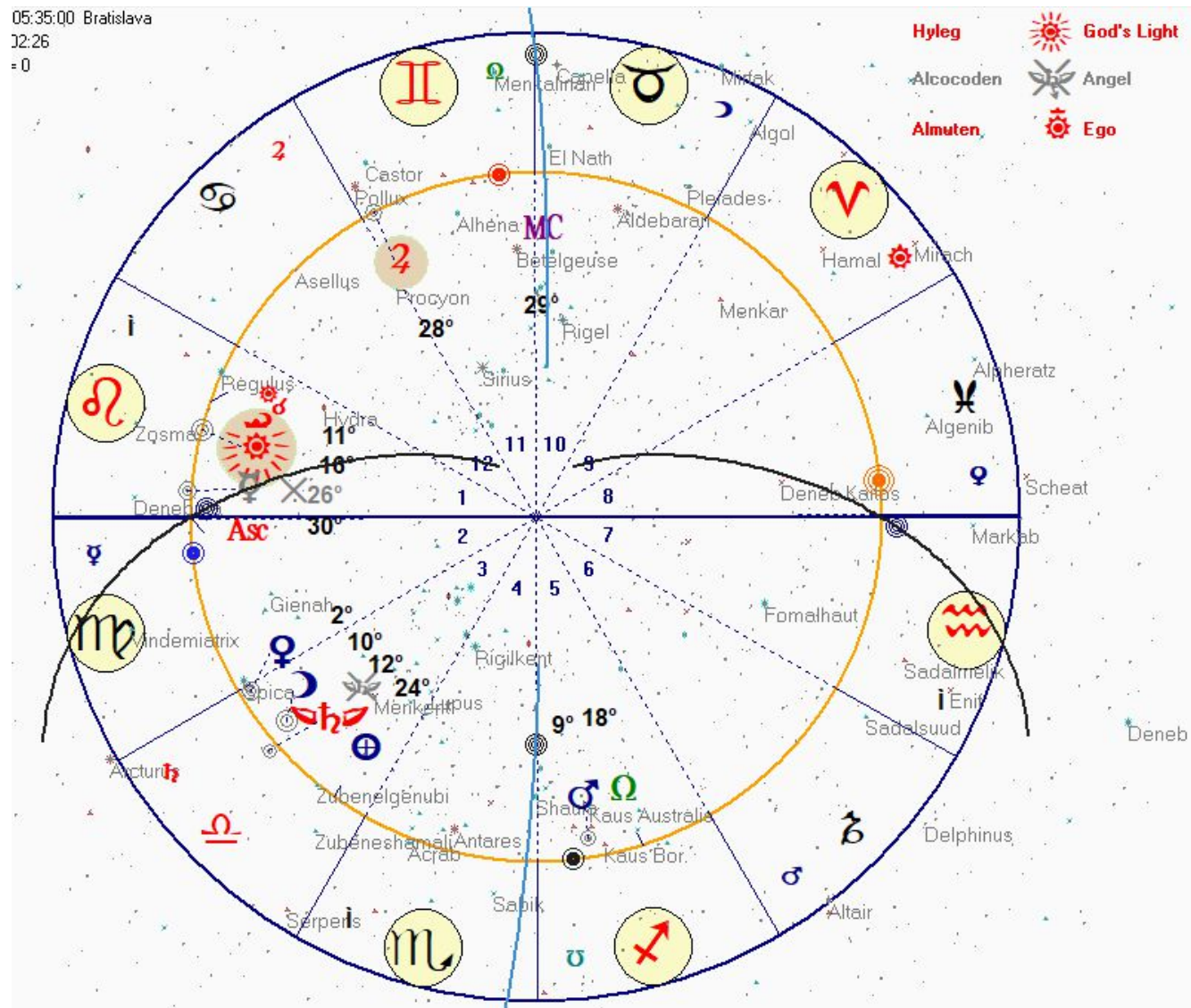

Andrej Babiš

2.9.1954

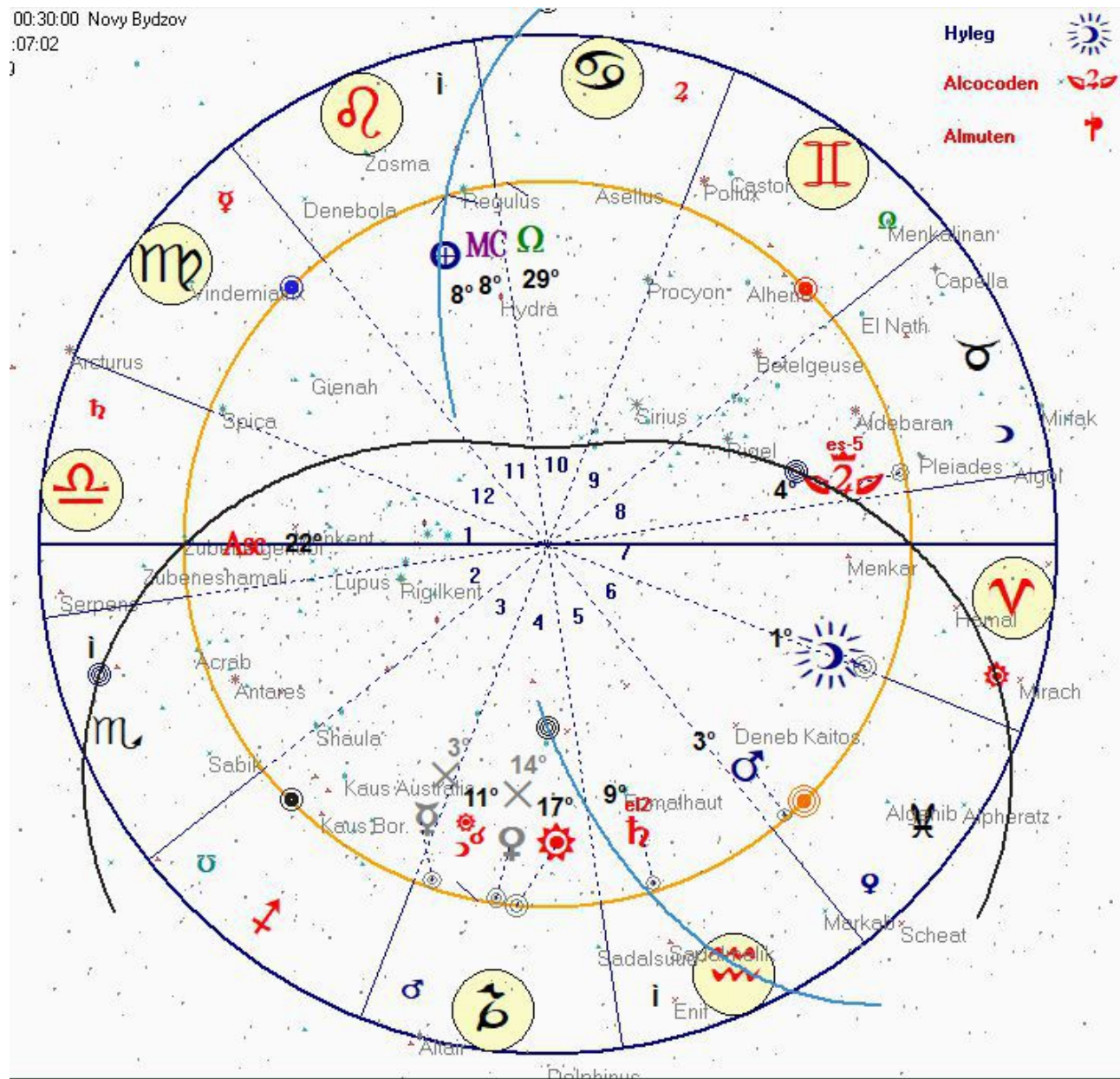
MC – Alnilam - hvězda
boháčů, Capella, blízko Rigel
– hvězda podnikatelů.

Zajímavé je postavení
Shauly na IC signalizující
někoho, kdo klame. Také
Pollux v konjunkci s
Jupiterem je k uvážení.

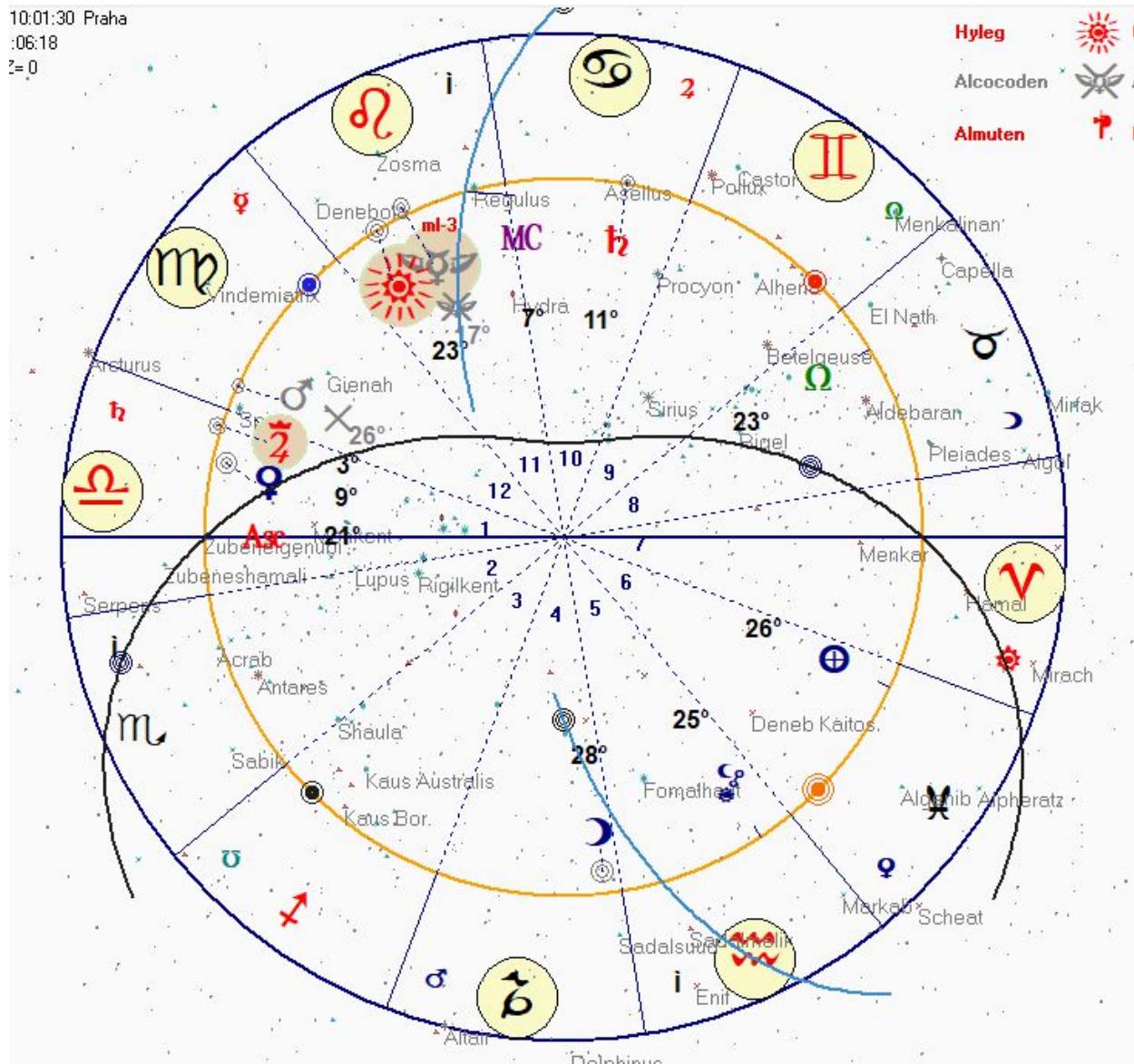
Jan Kefer 31.1.1906

Královská hvězda Fomalhaut a Deneb na IC a Saturnu naznačuje duchovního učitele. Stejně tak Regulus na MC a Bodu štěstí. Konjunkce s Plejádami ukazuje na obor, kterému se věnoval a naznačuje konec (osmý dům).

Ing. Antonín Baudyš 9.9.1946

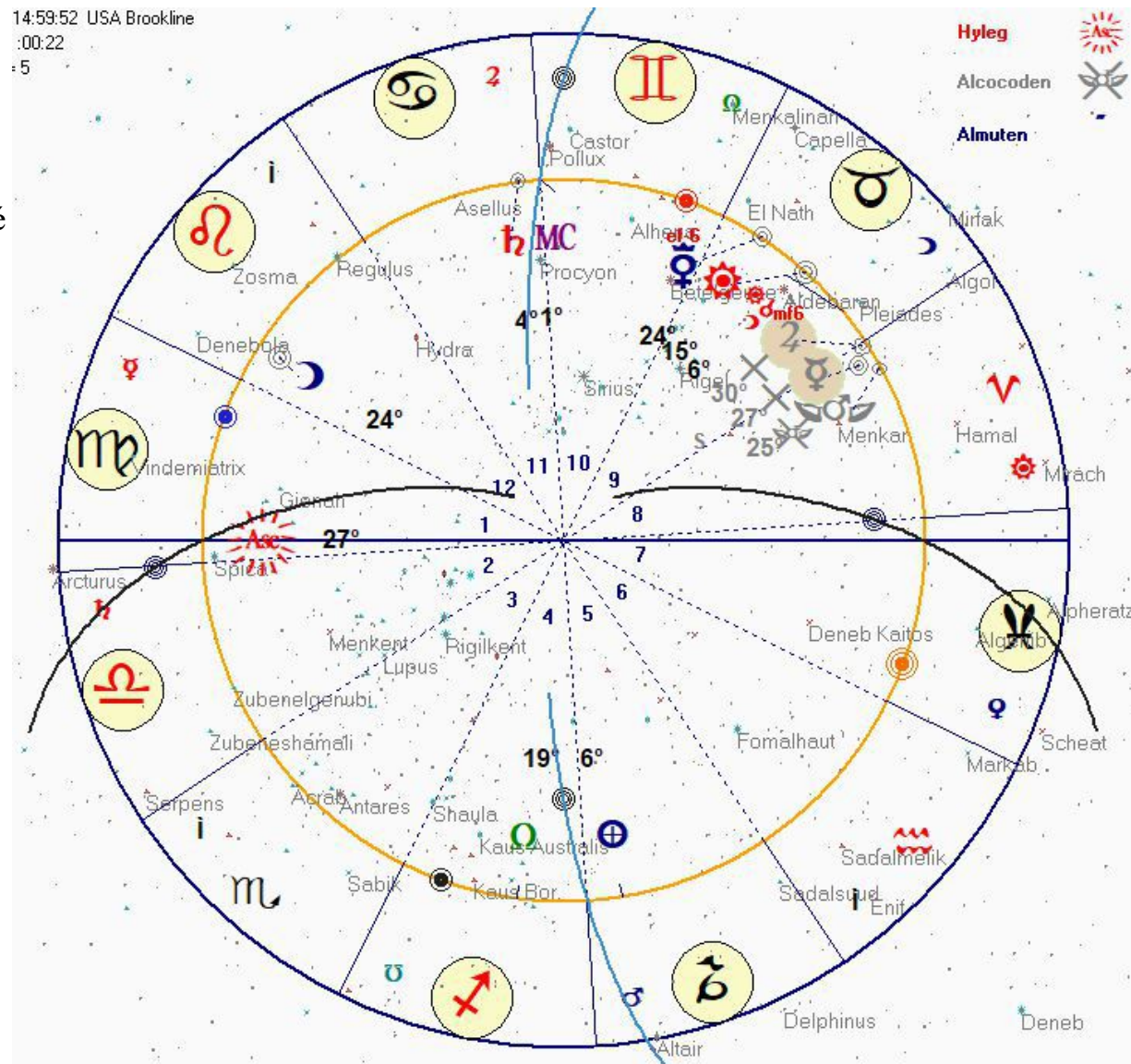
Asc - Zubenesch., naznačuje
věděni, Regulus na MC vůdce.
Fomalhaut na IC spiritualitu.
Slunce v konjunkci s Denebolou,
zejména však konjunkce Merkura
se Zosmou ukazuje na pana
astrologa. Merkur v heliakální fázi
je silný. Nad obzorem je i Rigel,
to naznačuje podnikatelské zájmy,
vzhledem k poloze právě v oblasti
astrologie.

J.F.Kennedy 29.5.1917

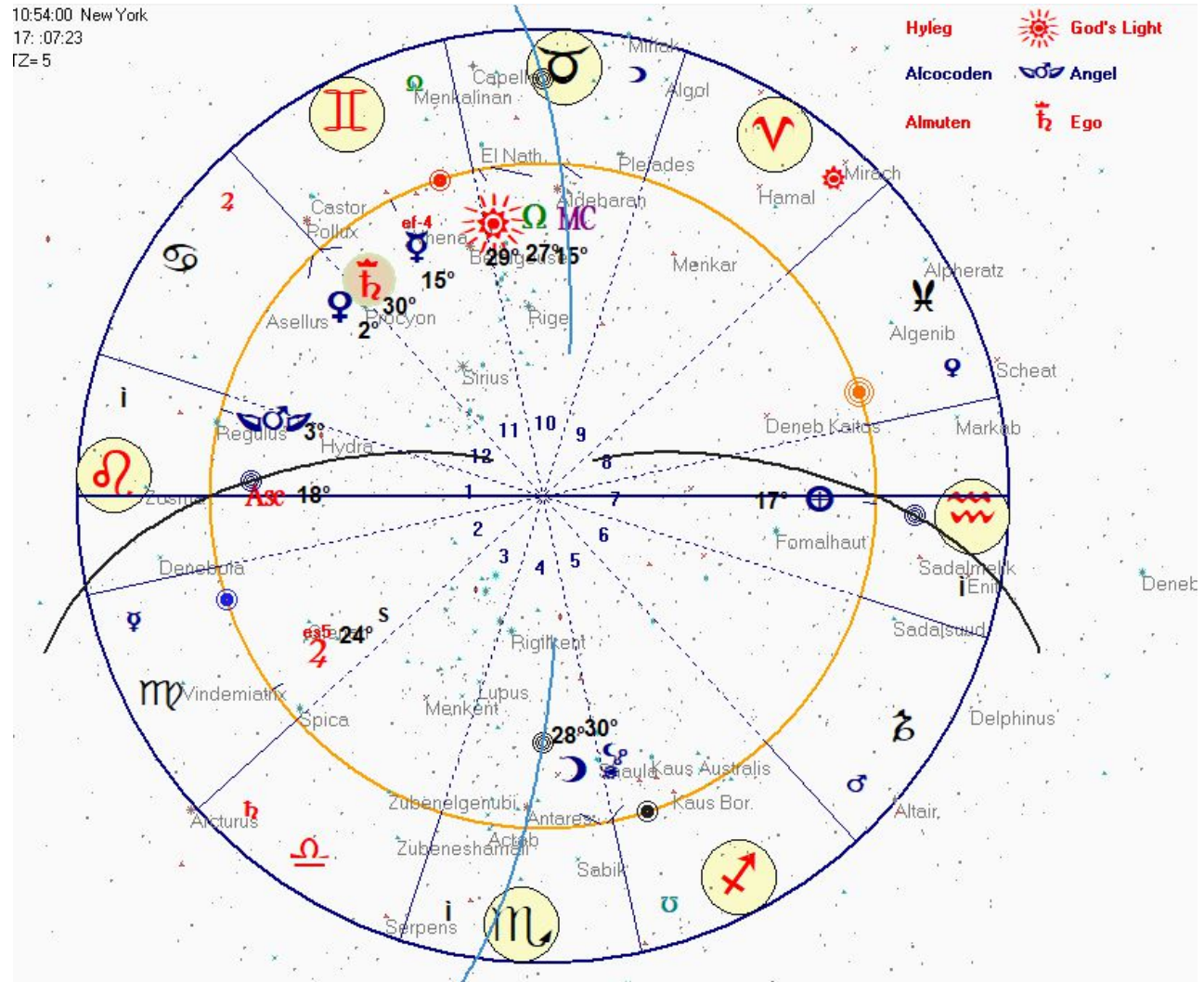
Aldebaran přesně na Slunci. Polux na MC naznačuje nebezpečí. Spica v blízkosti Asc. Altair na Bodu štěstí. Rigel na Venuši, která je v heliakální fázi ve svém znamení, to je velmi silné postavení. Jupiter rovněž v heliakální fázi.

14:59:52 USA Brookline
:00:22
:5

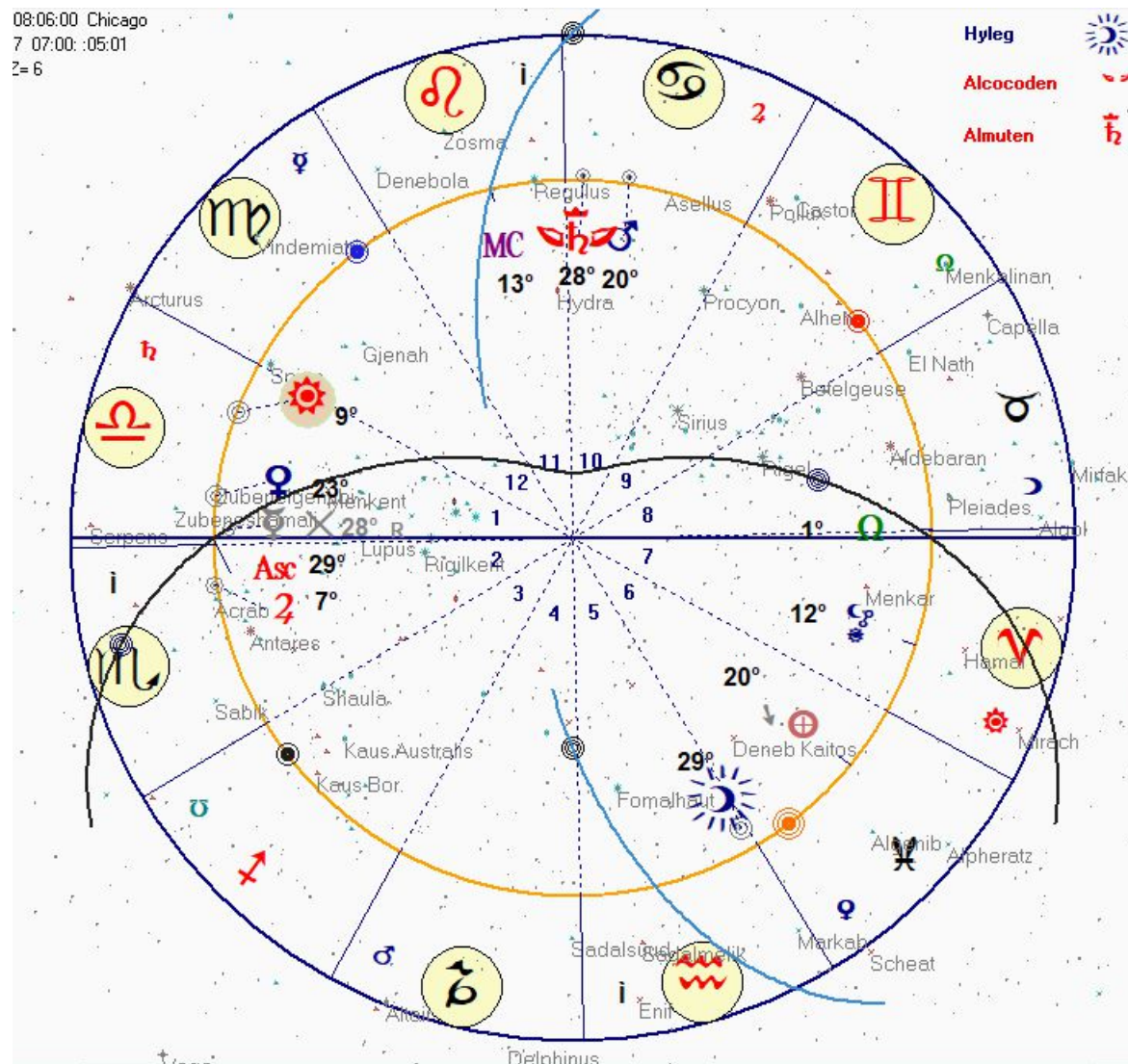

Donald Trump 14.6.1946

Královská hvězda Aldebaran v konjunkci s MC. Mars v konjunkci s Regulem. Sirius v konjunkci s Merkurem v heliakální fázi. Jsou zde ovšem méně lichotivé konstelace vzhledem k dennímu zrození ukazující na klam. Shaula a Bellatrix v konjunkci s Lunou, Pollux v konjunkci se Saturnem.

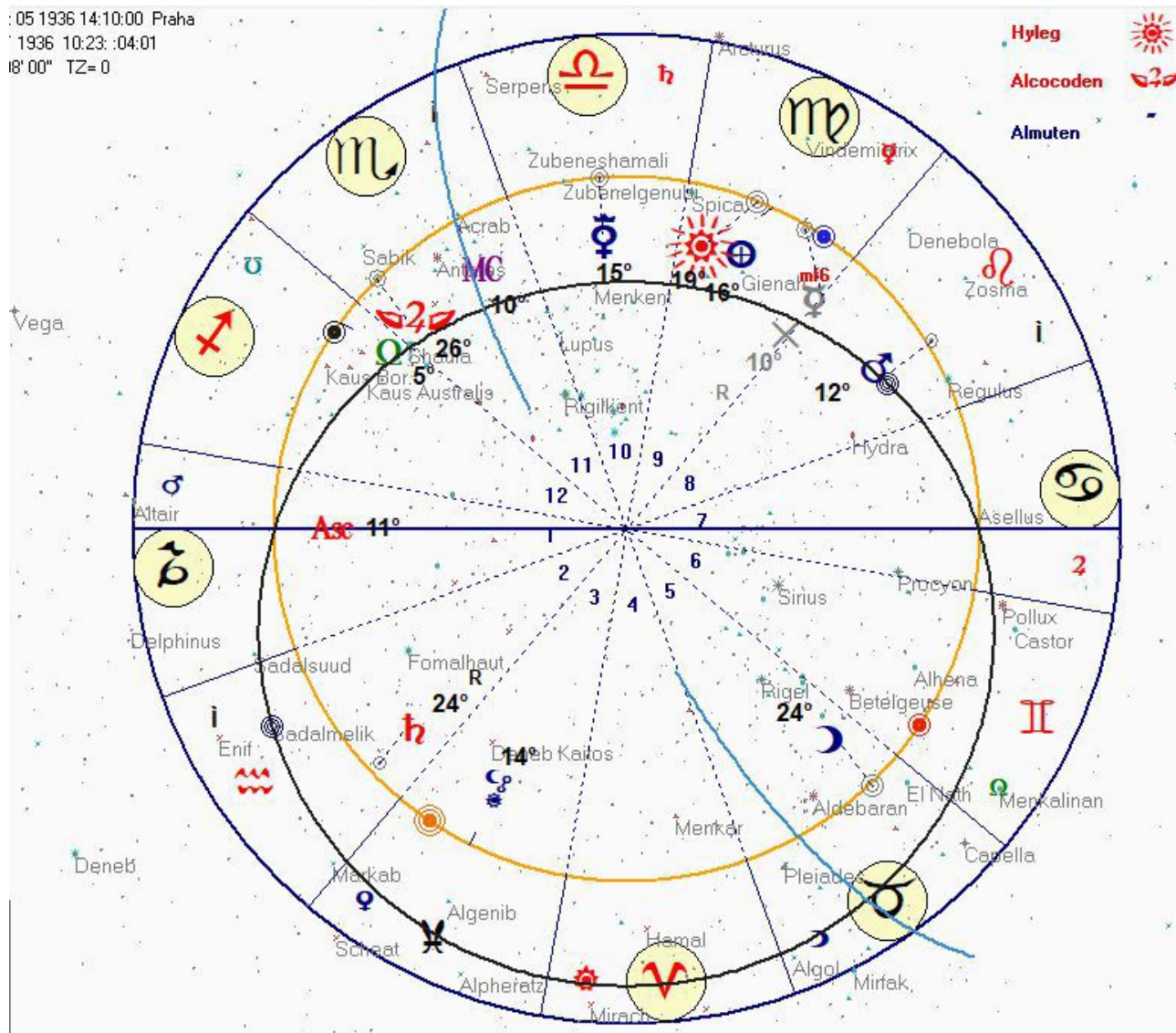

Rigel nad obzorem dává podnikatelské úspěchy. Bod štěstí na Alpheratzu v denním horoskopu přináší klam. Venuše blízko Zubenesch. může přinést vědění – úspěšná právnička. Pokud je čas pravdivý, tak toto není horoskop vůdce.

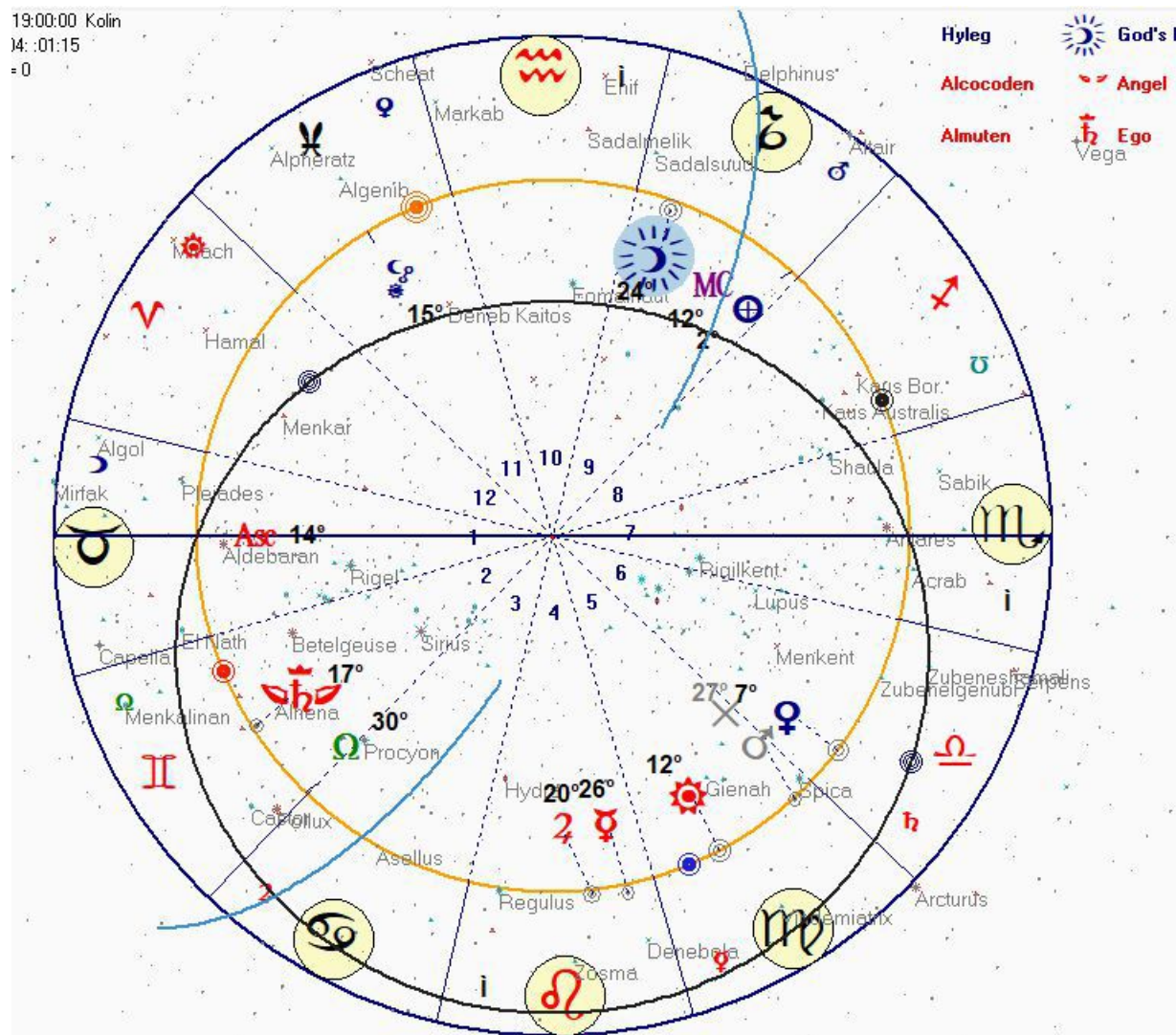
Václav Havel 5.10.2017

Asc v blízkosti Altairu
naznačuje možnost zastávat
vůdčí roli. Stejně tak Antares u
MC, ale je dosti vzdálená.
Algol nad obzorem prospívá
podnikání. Polux nad obzorem
v denním horoskopu klam.
Stejně tak Bellatrix v
konjunkci s Lunou. Venuše v
blízkosti Gemmy dává
umělecké sklony. Rigel v
konjunkci s Lunou přináší
štěstí.

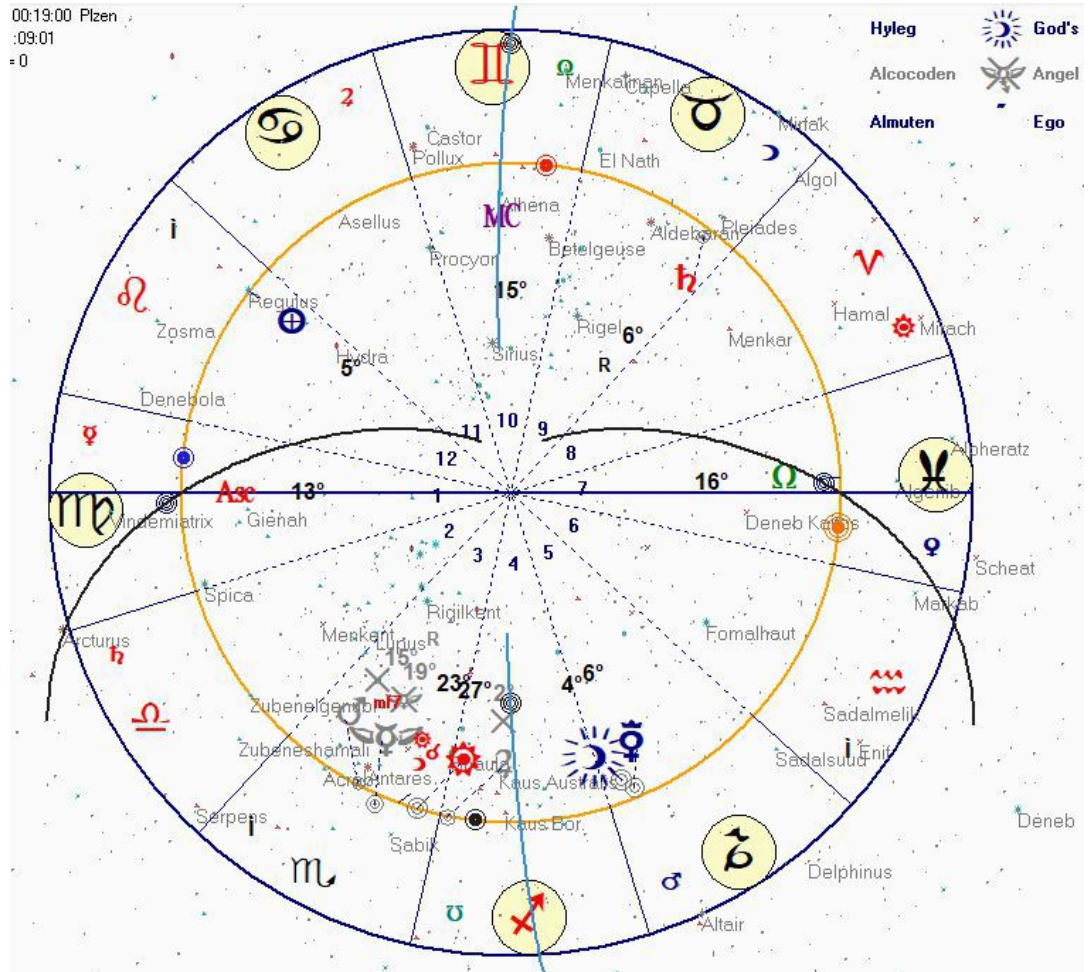
Miloš Zeman 28.9.1944

Královská hvězda na Aldebaranu mu přináší kromě postavení i štěstí. MC a Bod štěstí je na hranici vlivu Altairu, který přináší schopnosti vůdce. Ty jsou potvrzeny konjunkcí Síría se Saturnem. Spica v blízkosti Marse (zajímavá verze projevení spirituality).

Karel Makoň 12.12.1912

Arcturus nad obzorem –známka
šlechtného člověka. Znamení
vůdcovství – Sirius na MC, Altair v
konjunkci s Lunou a Venuší a Mars v
konjunkci s Antares. Mars je velmi
silný v heliakální fázi. **Regulus na
Bodu štěstí.** Znaky učitele – Slunce a
Jupiter v konjunkci se Shaulou(noční
zrození). Saturn v konjunkci s
Plejádami.

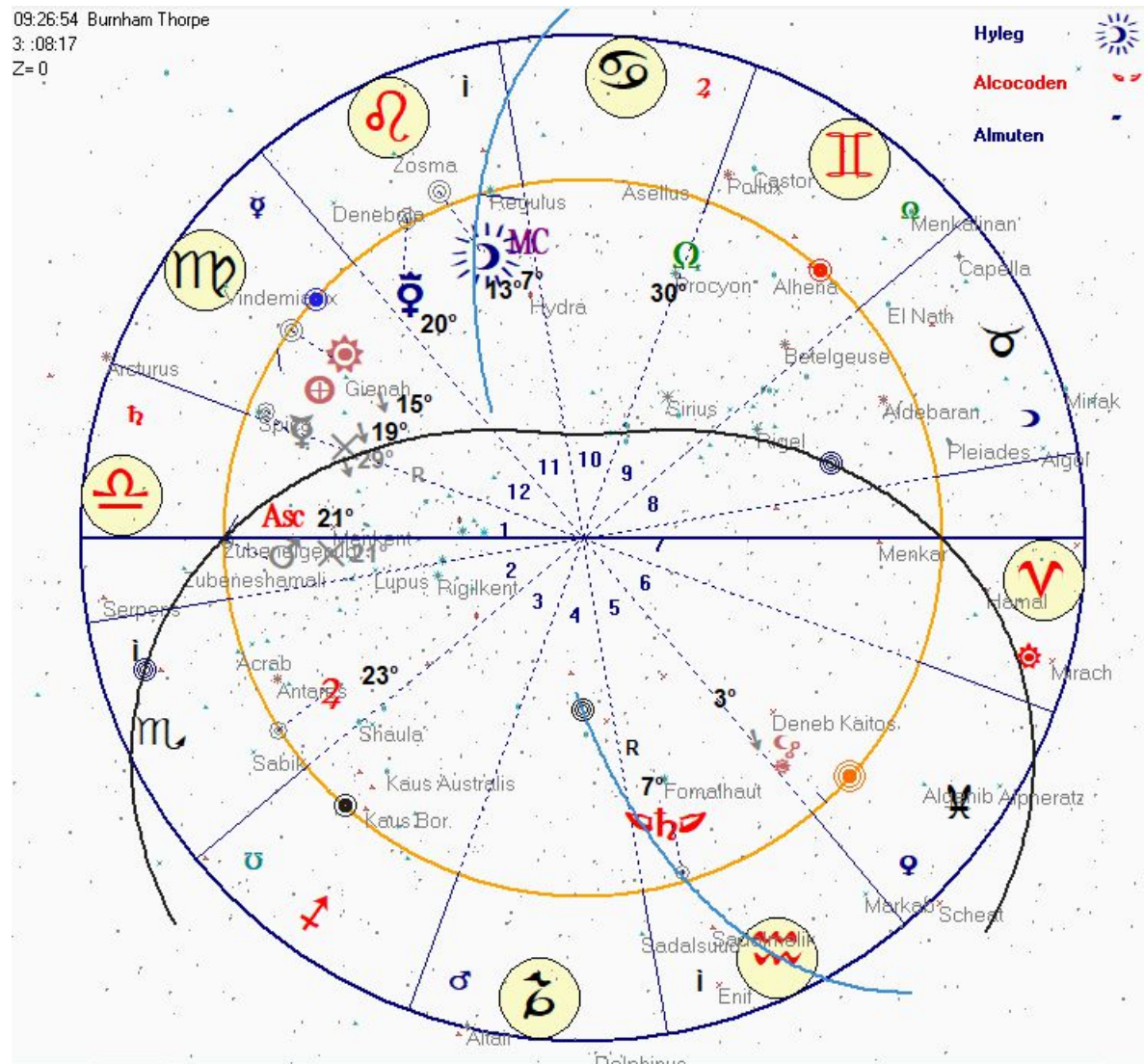
Admirál Horatio Nelson 29.9.1758

MC v konjunkci s Regulem. IC a Saturn v kontaktu s Fomalhautem.
Spica v konjunkci s Merkurem.

Mars na Asc znamená velmi silné postavení. Proto stojí za to zkoumat jeho cyklus.

Mars dosáhne své nejsilnější fáze MF před narozením 27.6.1757.

Admirál Nelson se narodil 29.9.1758. To je 1r3m2d po tomto datu. Následující návrat Marse do stejného postavení nastal po 15 letech 23.6.1804. Nelson umírá na palubě válečné lodi Victory 21.10.1805. To je 1r3m28d po tomto datu.

Konec?